

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
3 april 2003 *

I mål T-119/02,

Royal Philips Electronics NV, Eindhoven (Nederländerna), företrätt av advokaterna E.H. Pijnacker Hordijk och N.G. Cronstedt,

sökande,

med stöd av

De'Longhi SpA, Treviso (Italien), företrätt av advokaterna M. Merola, I. van Schendel, G. Crichlow och D.P. Domenicucci,

intervenient,

* Rättegångspråk: engelska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Superti och K. Wiedner, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten J.E. Flynn, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

SEB SA, Écully (Frankrike), företrätt av advokaterna D. Voillemot och S. Hautbourg,

och

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues och F. Million, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring, i första hand av kommissionens beslut SG (2002) D/228078, av den 8 januari 2002, med stöd av artikel 6.1 b och 6.2 i förordning (EEG) nr 4064/89 och artikel 57 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om att inte motsätta sig företagskoncentrationen mellan SEB och Moulinex och om att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, under

förutsättning att de föreslagna åtagandena iakttas (ärende nr COMP/M. 2621 — SEB/Moulinex), och i andra hand av kommissionens beslut K(2002) 38, av den 8 januari 2002, som antogs med tillämpning av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 och genom vilket undersökningen av denna koncentration delvis hänskjuts till franska myndigheter,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden, K. Lenaerts, samt domarna J. Azizi och M. Jaeger, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 9 oktober 2002,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s. 1; svensk specialutgåva,

Annex, s. 16, rättad genom EGT L 257, 1990, s. 13, och i ändrad lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1310/97 av den 30 juni 1997 (EGT L 180, s. 1), nedan kallad förordning nr 4064/89), gäller denna förordning alla koncentrationer med en gemenskapsdimension enligt definitionerna i punkterna 2 och 3.

- 2 Koncentrationer skall enligt artikel 4.1 i förordning nr 4064/89 anmälas till kommissionen i förväg.

- 3 Vidare anges i artikel 7.1 i förordning nr 4064/89 att en koncentration varken får genomföras före anmälan eller innan den har förklarats förenlig med den gemensamma marknaden. Emellertid kan kommissionen enligt artikel 7.4 på begäran medge dispens från denna skyldighet att uppskjuta koncentrationen.

- 4 Det föreskrivs i artikel 6.1 b i förordning nr 4064/89 att om kommissionen finner att den anmälda koncentrationen, fastän den omfattas av denna förordning, inte ger anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att inte göra invändning mot den och förklara att den är förenlig med den gemensamma marknaden (nedan kallad etapp 1).

- 5 Om kommissionen däremot i enlighet med artikel 6.1 c finner att den anmälda koncentrationen omfattas av förordning nr 4064/89 och ger anledning till allvarliga tvivel när det gäller dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att inleda ett förfarande (nedan kallad etapp 2).

- 6 I artikel 6.2 a i förordning nr 4064/89 anges följande:

”Om kommissionen sedan de berörda företagen har vidtagit ändringar finner att en anmäld koncentration inte längre ger anledning till allvarliga tvivel enligt punkt 1 c, får den besluta att förklara koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden enligt punkt 1 b.

Kommissionen kan förena det beslut som den fattar enligt punkt 1 b med villkor och ålägganden i syfte att säkerställa att de berörda företagen fullgör de åtaganden som de har gjort gentemot kommissionen för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.”

- 7 Enligt artikel 18.1 i kommissionens förordning (EG) nr 447/98 av den 1 mars 1998 om anmälningar, tidsfrister och förhör enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 61, s. 1), skall ”[å]taganden som har föreslagits till kommissionen att de berörda företagen enligt artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 4064/89, vilka av parterna är avsedda att utgöra grunden för ett beslut enligt artikel 6.1 b i den förordningen... lämnas till kommissionen senast tre veckor från det datum då anmälan mottagits”.
- 8 Kommissionen ger riktlinjer för åtgärder i sitt tillkännagivande om korrigerande åtgärder som kan godtas enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 och kommissionens förordning (EG) nr 447/98 (EGT C 68, 2001 s. 3, nedan kallat tillkännagivandet om korrigerande åtgärder).

9 I artikel 21.1 i förordning nr 4064/89 anges att kommissionen är ensam behörig att fatta beslut enligt förordningen. Det slås fast i artikel 21.2 att medlemsstaterna inte skall tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationer med gemenskapsdimension.

10 Det är emellertid enligt artikel 9 i förordning nr 4064/89 tillåtet för kommissionen att hänskjuta prövningen av en koncentration med gemenskapsdimension till medlemsstaterna. I denna artikel föreskrivs närmare bestämt följande:

”1. Kommissionen kan genom ett beslut som snarast meddelas de berörda företagen och de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter hänskjuta en anmäld koncentration till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter under följande omständigheter.

2. Inom tre veckor från det att en medlemsstat mottar en kopia av anmälan skall den underrätta kommissionen som i sin tur skall underrätta de berörda företagen om att

a) en koncentration hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på en marknad inom medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad, eller om att

b) en koncentration påverkar konkurrensen på en marknad inom medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad och som inte utgör någon väsentlig del av den gemensamma marknaden.

3. Om kommissionen med hänsyn till marknaden för ifrågavarande varor och tjänster och den geografiska referensmarknaden enligt definitionen i punkt 7 anser att det föreligger en sådan avgränsad marknad och ett sådant hot, skall den antingen

- a) själv handlägga ärendet för att upprätthålla eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga, eller
- b) hänskjuta hela ärendet eller delar av detta till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter för att denna stats nationella konkurrenslagstiftning skall tillämpas.

Om kommissionen däremot anser att en sådan avgränsad marknad eller ett sådant hot inte föreligger, skall den fatta ett beslut med den innebörden som den skall rikta till den berörda medlemsstaten.

I sådana fall där en medlemsstat underrättar kommissionen om att en koncentration påverkar konkurrensen på en avgränsad marknad på dess territorium som inte utgör någon väsentlig del av den gemensamma marknaden, skall kommissionen hänskjuta hela ärendet eller de delar av detta som har anknytning till den berörda marknaden, om kommissionen anser att en sådan avgränsad marknad påverkas.

...

6. Rapporter om eller tillkännagivanden av resultatet av den berörda medlemsstatens behöriga myndigheters undersökning av koncentrationen skall offentliggöras senast fyra månader efter kommissionens hänskjutande.

7. Med geografisk referensmarknad skall förstås det område inom vilket de berörda företagen medverkar i utbudet och efterfrågan av varor eller tjänster, där konkurrensförhållandena är tillräckligt likartade och som kan skiljas från angränsande områden framför allt därför att konkurrensvillkoren är väsentligt annorlunda inom de områdena. Vid denna bedömning skall hänsyn tas särskilt till de berörda varornas eller tjänsternas beskaffenhet och egenskaper, eventuella hinder för inträde på marknaden, konsumentpreferenser, väsentliga skillnader i företagens marknadsandelar mellan det berörda området och angränsande områden eller betydande prisskillnader.

8. Vid tillämpningen av denna artikel får den berörda medlemsstaten endast vidta sådana åtgärder som är absolut nödvändiga för att säkerställa eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga

9. Enligt de tillämpliga bestämmelserna i fördraget kan varje medlemsstat begära prövning hos domstolen, och särskilt begära tillämpning av artikel 186, för att få tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning.

...”

Bakgrund

1. De berörda företagen

- 11 Genom denna talan har Royal Philips Electronics NV (nedan kallat sökanden eller Philips) begärt ogiltigförklaring, i första hand av kommissionens beslut att

under vissa förutsättningar godkänna koncentrationen mellan SEB och Moulinex (kommissionens beslut SG (2002) D/228078, av den 8 januari 2002), och i andra hand av kommissionens beslut om att delvis hänskjuta undersökningen av denna koncentration till franska myndigheter (kommissionens beslut K(2000) 38, av den 8 januari 2002).

- 12 Sökanden är ett nederländskt bolag som bland annat utvecklar, tillverkar och saluför små elektriska hushållsapparater. Bolagets små apparater saluförs i Europa under varumärket Philips.
- 13 SEB är ett franskt bolag som utvecklar, tillverkar och saluför små elektriska hushållsapparater över hela världen. SEB saluför sina produkter under två varumärken av internationell dimension (Tefal och Rowenta) och fyra lokala varumärken (Calor och SEB i Frankrike och Belgien, Arno i Brasilien och Mercosur-länderna, samt Samurai i länderna i den andinska pakten).
- 14 Moulinex är ett franskt bolag som är verksamt över hela världen inom sektorn utveckling, tillverkning och saluförande av små elektriska hushållsapparater. Moulinex saluför sina produkter under två internationella varumärken (Moulinex och Krups) och ett lokalt varumärke (Swan i Förenade kungariket).

2. Det nationella förfarandet

- 15 Den 7 september 2001 inledde tribunal de commerce de Nanterre i Frankrike ett förenklat konkursförfarande mot Moulinex. De av tribunal de commerce i enlighet med fransk lag utsedda konkursförvaltarna fick fastställa om företaget

som befann sig i konkurs kunde fortsätta sin verksamhet, skulle överlåtas till tredje man eller likvideras. Eftersom det i detta fall visade sig omöjligt för Moulinex att fortsätta verksamheten försökte konkursförvaltarna finna en förvärvare till hela eller delar av Moulinex verksamhet.

16 Under detta förfarande anmälde SEB sitt intresse för att överta följande delar av Moulinex verksamhet inom "små elektriska hushållsapparater":

- alla rättigheter i samband med användning av varumärkena Moulinex, Krups och Swan oberoende av vilka de berörda produkterna är,

- en del av produktionsapparaten (åtta av Moulinex arton produktionsanläggningar och viss utrustning som finns i de anläggningar som inte förvärvats), vilket möjliggör tillverkning av åtminstone vissa modeller av alla de produkter som tillverkas av Moulinex, med undantag av dammsugare och mikrovågsugnar,

- vissa försäljningsbolag, det vill säga vad Europa beträffar, endast de tyska och spanska bolagen.

17 I skrivelser som översändes till konkursförvaltarna och ordföranden för Tribunal de commerce (den 20 september 2001 respektive den 3 oktober 2001), föreslog sökanden ett förvärv av Moulinex, det vill säga all verksamhet under varumärket Krups. Sökanden tror sig veta att dessa förslag aldrig togs i beaktande av konkursförvaltarna. Philips har i vart fall aldrig mottagit något formellt svar på de förslag som företaget lagt fram.

- 18 Tribunal de commerce de Nanterre godtog genom beslut av den 22 oktober 2001 den av SEB föreslagna planen för övertagande av Moulinex.

3. Förfarandet inför kommissionen

- 19 På SEB:s begäran medgav kommissionen den 27 september 2001 dispens med suspensiv verkan i enlighet med artikel 7.4 i förordning nr 4064/89. Kommissionens beslut motiverades främst av att konkursförvaltarna hade krävt att varje erbjudande om övertagande skulle vara villkorslöst. Den av kommissionen medgivna dispensen gällde förvaltningen av de förvärvade tillgångarna.
- 20 Den 13 november 2001 delgavs kommissionen i enlighet med artikel 4 i förordning nr 4064/89 förslaget till SEB:s partiella övertagande av vissa tillgångar i Moulinex.
- 21 Kommissionen offentliggjorde den 21 november 2001 den enligt artikel 4.3 i förordning nr 4064/89 föreskrivna förhandsanmälan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I punkt 4 uppmanar kommissionen ”intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen”.
- 22 Kommissionen översände den 16 november 2001 en begäran om upplysningar till sökanden med stöd av artikel 11 i förordning nr 4064/89. Philips besvarade kommissionens begäran den 26 november 2001.

- 23 Sökanden uppdrog vidare åt NERA att göra en bedömning av den föreslagna koncentrationens inverkan på konkurrensen. Philips förelade under den pågående undersökningen kommissionen en rapport, daterad den 4 december 2001.
- 24 Den 5 december 2001 ingav parterna i koncentrationen sina förslag på åtaganden till kommissionen.
- 25 Ett samtal mellan sökanden och kommissionen ägde rum den 6 december 2001.
- 26 De franska konkurrensmyndigheterna framställde den 7 december 2001 en begäran om partiellt hänskjutande, med stöd av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89, vad avser koncentrationens verkningar på konkurrensen i Frankrike på vissa marknader för försäljning av små elektriska hushållsapparater.
- 27 Sökanden överlämnade andra bevis och upplysningar till kommissionen den 10 och den 19 december 2001.
- 28 Parterna i koncentrationen ändrade sina ursprungliga åtaganden den 18 december 2001 för att bemöta den kritik som framförts av kommissionen.
- 29 I en andra begäran om upplysningar i enlighet med artikel 11 i förordning nr 4064/89 av den 19 december 2001 begärde kommissionen att Philips skulle kommentera de föreslagna åtagandena i deras ändrade form. Philips lämnade i sitt svar av den 21 december 2001 sina synpunkter till kommissionen på de

föreslagna korrigerande åtgärderna. Philips förklarade därvid varför bolaget ansåg åtgärderna vara otillräckliga och uppmanade vidare kommissionen att avslå de franska myndigheternas begäran enligt artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89.

- 30 Till följd av synpunkter från berörda tredje parter ändrade parterna i koncentrationen ännu en gång sina åtaganden.
- 31 Den 8 januari 2002 godkände kommissionen på vissa villkor företagskoncentrationen mellan SEB och Moulinex med stöd av artikel 6.1 b och 6.2 i förordning nr 4064/89 och artikel 57 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) (nedan kallat godkännandebeslutet). Beslutet rör emellertid inte den franska marknaden eftersom kommissionen genom ett annat beslut av den 8 januari 2002 (nedan kallat hänskjutandebeslutet) fick tillgång till den formella begäran om partiellt hänskjutande som ingivits av de franska myndigheterna.
- 32 Godkännandebeslutet delgavs Philips den 7 februari 2002. Hänskjutandebeslutet varken offentliggjordes eller delgavs Philips.

Godkännandebeslutet

1. De ifrågavarande produktmarknaderna

- 33 Enligt skäl 16 i godkännandebeslutet utgörs den av koncentrationen berörda ekonomiska sektorn av försäljning av små elektriska hushållsapparater. Denna

sektor kan indelas i tretton produktkategorier: fritöser, bordsugnar, brödrostar, smörgåsgrillar och våffeljärn, apparater för informella måltider (elektrisk grill med sten, wokparty, raclette, fondue, med mera), elektriska grillar och bänkgrillar, ris- och ångkokare, kaffebryggare, vattenkokare, espressomaskiner, mixers och matberedare, strykjärn samt apparater för personlig skönhets- och hälsovård. De elva första produktkategorierna kallas allmänt köksgeråd.

34 Kommissionen anser att varje kategori av små elektriska hushållsapparater kan utgöra en avgränsad produktmarknad med undantag av matberedare, strykjärn och apparater för personlig vård. Kommissionen är däremot av den uppfattningen att frågan huruvida dessa produktkategorier skall delas upp i flera segment kan lämnas öppen eftersom oavsett hur kategorierna definieras blir resultaten från konkurrensanalysen desamma (skäl 25 i godkännandebeslutet).

35 Kommissionens slutsatser baseras i huvudsak på en analys av efterfrågans substituerbarhet eftersom varje kategori har en specifik funktion och är avsedd för en särskild slutanvändning.

36 Kommissionen har vidare förnekat att leverantörens utbud skulle kunna substitueras. Kommissionen har betonat att även om alla tillverkare skulle vara i stånd att tillverka alla slags små elektriska hushållsapparater kan kostnaderna och den tid som krävs för att komma in på en ny produktmarknad vara betydande.

2. De ifrågavarande geografiska marknaderna

- 37 Kommissionen anser att ”en nationell definition av de relevanta marknaderna är den mest sannolika efter det att den första etappen av undersökningen avslutats” (skäl 30 i godkännandebeslutet).

3. Varumärkenas betydelse

- 38 Kommissionen har förklarat att varumärket är en av de främsta faktorerna när konsumenterna gör sitt val och att det därför utgör ett av de viktigaste konkurrensmedlen för producenter av små elektriska hushållsapparater (skäl 36 i godkännandebeslutet).

- 39 Kommissionen har i samband härmed betonat att SEB och Moulinex investerar betydande summor för att bevara sina varumärkens anseende (skäl 38 i godkännandebeslutet). Kommissionen har också framfört att de anbud som mottagits under försäljningen av Moulinex nästan uteslutande avsåg koncernens varumärken och inte produktionsenheterna (skäl 39 i beslutet).

4. Konkurrensanalys

- 40 Vad beträffar den omtvistade koncentrationens verkningar på konkurrensen har kommissionen först avvisat argumentet om att koncentrationens verkningar inte skiljer sig från verkningarna i den konkurrenssituation som skulle ha uppstått till följd av koncernen Moulinex likvidation. Kommissionen har i detta avseende anfört följande:

”I slutet av undersökningens första etapp kan inte denna argumentering vinna tilltro eftersom ett stort antal företag redan i samband med koncernen Moulinex konkurs hade anmält sitt intresse för att överta varumärken som innehades av koncernen. Vidare kan det inte uteslutas att viss utrustning och vissa industriella rättigheter förvärvats av annan tredje part än SEB. Med tanke på varumärkets betydelse på ifrågavarande marknader kan dessa utomstående förvärfvare troligen vara i stånd att återupprätta hela eller delar av Moulinex konkurrensförmåga” (skäl 41 i godkännandebeslutet).

41 Kommissionen har efter att ha analyserat frågan dragit slutsatsen att den anmälda koncentrationen ger anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden på ett antal marknader vad gäller sortimentet av köksgeråd (skäl 44 i godkännandebeslutet). Kommissionen har i huvudsak anfört följande vad beträffar de i godkännandebeslutet undersökta geografiska marknaderna.

— I Portugal, Grekland, Belgien och Nederländerna, där SEB och Moulinex redan före koncentrationen innehade en mycket stark ställning inom sektorn för små elektriska hushållsapparater, skulle deras ställning förstärkas genom tillskottet av det andra företaget och transaktionen skulle leda till kombinationer av — i vissa fall betydande — marknadsandelar avseende ett stort antal av ifrågavarande produktkategorier. Enligt kommissionen kommer den kombinerade enheten att förstärkas genom ett unikt varumärkesinnehav, medan aktörer som Philips, Braun och Taurus endast förfogar över ett varumärke (skälen 43 och 45—47 i godkännandebeslutet).

— I Tyskland, Österrike, Danmark, Sverige och Norge skulle transaktionen i hög grad ändra konkurrensvillkoren på ett antal produktmarknader (skäl 43 i godkännandebeslutet).

— Transaktionen skulle slutligen endast marginellt ändra konkurrensvillkoren i de övriga medlemsstaterna (skäl 43 i godkännandebeslutet).

42 Kommissionen anser således att den anmälda transaktionen ger anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden på följande marknader:

— Tyskland: fritöser och elektriska grillar,

— Österrike: fritöser och informella måltider,

— Belgien: matberedare, espressomaskiner, vattenkokare, brödrostar, informella måltider, elektriska grillar och strykjärn,

— Danmark: fritöser och fristående ugnar,

— Grekland: fritöser, vattenkokare, smörgåsgrillar och våffeljärn, espressomaskiner och matberedare,

— Norge: fritöser och fristående ugnar,

- Nederländerna: fritöser, espressomaskiner, bordsugnar, informella måltider, elektriska grillar och strykjärn,

- Portugal: fritöser, brödrostar, kaffebryggare, espressomaskiner, vattenkoka-re, bordsugnar, smörgåsgrillar och våffeljärn, informella måltider, elektriska grillar och matberedare,

- Sverige: fritöser.

43 Däremot har kommissionen dragit slutsatsen att den anmälda koncentrationen inte ger anledning till allvarliga tvivel vad gäller marknaderna för personlig vård där, oavsett land (med undantag av Frankrike) eller fastställd produktmarknadsdefinition, parternas kombinerade marknadsandel understiger 20 procent (skäl 44 i godkännandebeslutet).

5. Åtaganden av parterna i koncentrationen

44 Efter det att parterna i koncentrationen föreslagit åtaganden drog kommissionen emellertid slutsatsen att de allvarliga tvivlen beträffande koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden kunde avlägsnas, eftersom dessa åtaganden utgjorde en direkt och omedelbar reaktion på de i beslutet identifierade konkurrensproblem som förelåg på andra marknader än i Frankrike.

45 Inledningsvis avsågs genom de åtaganden som parterna i koncentrationen föreslog den 5 december 2001 att alla produkter av varumärket Moulinex

tillhörande följande kategorier skulle dras tillbaka från hela EES-området under en period av två år: fritöser, fristående ugnar, apparater för informella måltider, elektriska grillar samt strykjärn. Enligt kommissionen hade emellertid dessa inledande åtaganden inte gjort det möjligt att substituera en aktör mot koncernen Moulinex och de rörde inte alla marknader på vilka transaktionen skulle kunna ge anledning till allvarliga tvivel (skäl 135 i godkännandebeslutet).

- 46 Den 18 december 2001 ”förbättrade parterna sitt förslag för att göra det användbart och effektivt” (skäl 135 i godkännandebeslutet). I det nya förslaget föreskrevs en exklusiv licens avseende varumärket Moulinex på tre år (förbunden med ett åtagande att under ytterligare ett år avstå från att inträda på marknaden under varumärket Moulinex) för alla produktkategorierna i Belgien, Grekland, Nederländerna och Portugal samt för kategorin fritöser i Tyskland, Österrike, Danmark, Norge och Sverige. Innehavare av en sådan licens skulle åläggas en inköpsskyldighet beträffande brödrostar, kaffebryggare, vattenkokare och matberedare.
- 47 De tredje parter som hördes uttalade emellertid kritik, särskilt mot licensens giltighetstid och längden på den period då inträde på marknaden var förbjudet, inköpsskyldigheten, det uteblivna korrigerandet av den anmälda transaktionens verkningar på konkurrensen på vissa marknader, avsaknad av tillräckligt pålitliga ekonomiska fakta som kunde motivera en ny aktörs inträde på ifrågavarande marknader, samt avsaknaden av effektiv kontroll av licensinnehavaren av varumärket Moulinex inom ramen för vissa åtgärder specifikt avseende fritöser, eftersom SEB skulle fortsätta att dra nytta av detta varumärke i samband med de övriga produkterna (skäl 136 i godkännandebeslutet).
- 48 Enligt godkännandebeslutet förbättrade SEB således sina åtaganden genom att utvidga varumärkeslicensen till alla små elektriska hushållsapparater vad gäller Tyskland, Österrike, Danmark, Norge och Sverige. SEB lade på detta sätt åtagandet beträffande dessa fem länder till det åtagande som redan gjorts i fråga om Belgien, Grekland, Nederländerna och Portugal. SEB förlängde även licensens giltighetstid till fem år (och förbudet mot inträde på marknaden till tre år) och avlägsnade licensinnehavarens inköpsskyldighet (skäl 137 i godkännandebeslutet).

49 De av kommissionen godtagna åtagandena beträffande de nio berörda länderna (Belgien, Grekland, Nederländerna, Portugal, Tyskland, Österrike, Danmark, Sverige och Norge) sammanfattas på följandes sätt i skäl 146 i godkännandebeslutet:

- a) Ett åtagande om upplåtelse av exklusiv licens under en period av fem år för försäljning under varumärket Moulinex av elektriska hushållsapparater tillhörande de tretton produktkategorier som anges i detta beslut såsom fastställs i punkt 1 a i åtagandena i bilagan till detta beslut.

- b) Ett åtagande att i ifrågavarande länder avstå från att saluföra produkter av varumärket Moulinex under licensavtalets giltighetstid samt under en period av tre år efter det att licensen upphört att gälla såsom föreskrivs i punkt 1 c.

- c) Ett åtagande att avstå från att i ifrågavarande länder saluföra modeller av varumärket Moulinex produkter under ett annat varumärke än Moulinex på de områden avseende vilka licensinnehavaren eller licensinnehavarna ingått inköpsavtal eller giltiga licensavtal avseende industriella rättigheter såsom föreskrivs i punkt 1 e.

- d) Ett åtagande att med varje licensinnehavare som ansöker härom ingå inköpsavtal (till ett försäljningspris som motsvarar det industriella självkostnadspriset jämte de allmänna kostnader som är förbundna med tillverkning och leverans av produkterna till licensinnehavaren) och/eller ett licensavtal avseende industriella rättigheter för ifrågavarande produkter med undantag av matberedare i Tyskland såsom anges i punkt 1 d i åtagandena.

e) Ett åtagande att fullfölja den allmänna strategin för utveckling av nya modeller och bevara varumärket Moulinex fulla ekonomiska värde och konkurrenskraft i var och en av de berörda nio staterna till dess att licensavtal ingåtts såsom föreskrivs i punkt 1 h i åtagandena.”

50 Detaljerna i de av SEB föreslagna åtagandena finns angivna i bilagan till godkännandebeslutet.

51 I avdelning 2 g i bilagan till åtagandena föreskrivs följande:

”Om godkännandet av denna koncentration av en annan konkurrensmyndighet skulle villkoras av åtaganden som antingen strider mot dessa åtaganden eller leder till en situation som går utöver vad som är nödvändigt för att åstadkomma att en konkurrenssituation återupprättas på var och en av de berörda marknaderna, kan SEB-koncernen begära att kommissionen ser över dessa åtaganden i syfte att eliminera motstridigheterna eller helt eller delvis befria SEB-koncernen från de villkor och skyldigheter som ingår i åtagandena och som inte längre förefaller nödvändiga.”

Hänskjutandebeslutet

52 Genom skrivelse av den 7 december 2001 begärde de franska myndigheterna att kommissionen skulle hänskjuta ifrågasvarande koncentration vad gäller analysen av koncentrationens verkningar på marknaderna i Frankrike för fritöser,

brödrostar, kaffebryggare, espressomaskiner, vattenkokare, ugnar, våffeljärn, informella måltider, elektriska grillar, tryckkokare, matberedare samt strykjärn.

- 53 Nämnda begäran framställdes med stöd av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 eftersom de franska myndigheterna ansåg att ifrågavarande koncentration i enlighet med denna bestämmelse "hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på en marknad inom medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad".
- 54 Den 8 januari 2002 godtog kommissionen de franska myndigheternas begäran om hänskjutande och antog hänskjutandebeslutet.
- 55 Kommissionen konstaterar inledningsvis i skälen 11—22 i hänskjutandebeslutet att varje kategori av små elektriska hushållsapparater utgör en avgränsad produktmarknad och att de geografiska marknaderna för små elektriska hushållsapparater är av nationell dimension.
- 56 I analysen i skälen 23—41 drar kommissionen slutsatsen att "ifrågavarande koncentration vid en första anblick hotar att skapa en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på marknaderna för försäljning av små elektriska hushållsapparater i Frankrike". I hänskjutandebeslutet anförs i detta hänseende dels att den nya enheten kommer att vara ojämförligt störst på de berörda marknaderna i Frankrike (skälen 29—32) och att den kommer att ha ett oöverträffat produktsortiment (skälen 33—35) och ett överlägset varumärkesinnehav (skälen 36—38), dels att den faktiska och potentiella konkurrensen är otillräcklig (skälen 39—41).

- 57 På grundval härav ansåg kommissionen att de franska myndigheternas begäran var befogad och i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 9.3 i förordning nr 4064/89.
- 58 Kommissionen konstaterar följande i hänskjutandebeslutet:

”Den anmälda koncentrationen, vilken utgörs av ett förslag om att SEB skall förvärva viss verksamhet tillhörande Moulinex, hänskjuts genom detta beslut med stöd av artikel 9.3 i förordning nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer, vad avser de franska marknaderna för små elektriska hushållsapparater, till de behöriga myndigheterna i Republiken Frankrike för tillämpning av nationell lagstiftning.”

- 59 Den franska ekonomiministern beviljade den 8 juli 2002 tillstånd till koncentrationen utan korrigerande åtgärder med stöd av ”teorin om företagskonkurser”.

Förfarandet och parternas framställningar

- 60 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 april 2002 har sökanden väckt denna talan.
- 61 Genom särskild handling av samma dag som inkom till förstainstansrättens kansli begärde sökanden att målet skulle handläggas skyndsamt i enlighet med

artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler. Förstainstansrätten biföll begäran den 2 juli 2002.

62 Den 24 juni 2002 gjorde kommissionen en invändning om rättegångshinder i enlighet med artikel 114 i rättegångsreglerna såvitt talan avser hänskjutandebeslutet. Sökanden besvarade den 28 juni 2002 en skriftlig fråga från förstainstansrätten i vilken sökanden anmodades att motivera varför talan kunde upptas till sakprövning på denna punkt. Den 15 juli 2002 ingav sökanden sina skriftliga synpunkter på den av kommissionen framställda invändningen om rättegångshinder.

63 Genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 juli och den 27 augusti 2002 begärde SEB och Republiken Frankrike att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Genom ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli den 8 augusti 2002, begärde De'Longhi att få intervensera till stöd för sökandens yrkanden. Deras ansökningar bifölls genom beslut av ordföranden på tredje avdelningen av den 19 september 2002. Förstainstansrätten tillät SEB och De'Longhi att på deras begäran inge en interventionsinlägga respektive förete vissa dokument som omnämns i De'Longhis interventionsansökan.

64 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (tredje avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet, och som en processledningsåtgärd uppmanades parterna att förete vissa handlingar och att besvara vissa skriftliga frågor. Parterna efterkom uppmaningarna inom föreskriven tid.

65 Parterna utvecklade sin talan och svarade på de muntliga frågorna vid förhandlingen den 9 oktober 2002.

Parternas yrkanden

- 66 Sökanden har med stöd av De'Longhi yrkat att förstainstansrätten skall:
- ogiltigförklara godkännandebeslutet och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,
  - ogiltigförklara hänskjutandebeslutet och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 67 Kommissionen har med stöd av SEB och Republiken Frankrike yrkat att förstainstansrätten skall:
- ogilla talan,
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 68 Eftersom sökanden genom denna talan har begärt ogiltigförklaring av både godkännandebeslutet och hänskjutandebeslutet skall förstainstansrätten pröva dessa båda yrkanden i tur och ordning.

1. Angående talan såvitt avser ogiltigförklaring av godkännandebeslutet

- 69 Det framgår av ansökan att sökanden har anfört två grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av godkännandebeslutet. Den första grunden gäller det

otillräckliga i de åtaganden som SEB föreslog under etapp 1. Den andra grunden avser den omständigheten att åtagandena gjordes för sent.

Den första grunden: Huruvida de av SEB under etapp 1 föreslagna åtagandena var otillräckliga

- 70 Sökanden har genom denna grund väsentligen hävdatt att de åtaganden som godtogs under etapp 1 inte var tillräckliga för att göra det möjligt för kommissionen att avlägsna alla allvarliga tvivel beträffande koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden och att kommissionen följaktligen borde ha inlett etapp 2.
- 71 Sökanden har till stöd för denna grund i sin ansökan gjort gällande att det framgår av följande omständigheter att åtagandena var otillräckliga:
- avsaknaden av skydd för licensinnehavarna mot parallellimport av produkter som saluförs av SEB under märket Moulinex,
  - den korta giltighetstiden för licenserna och den korta åtföljande tidsperiod under vilken varumärket Moulinex inte fick användas,
  - de berörda marknaderna i Frankrike uteslöts från åtagandenas tillämpningsområde,
  - avsaknaden av hänsynstagande till de negativa verkningarna av licensernas geografiska spridning,

- möjligheten att bevilja licens till detaljister,

- möjligheten av att det finns olika licensinnehavare i de olika berörda medlemsstaterna,

- möjligheten att omförhandla åtagandena efter det att förfarandet vid de franska konkurrensmyndigheterna avslutats.

72 Sökanden har emellertid under förhandlingen till följd av ett påpekande från förstainstansrätten återkallat sitt argument att det skulle vara möjligt att bevilja licens åt detaljister.

73 De'Longhi har, å sin sida, under förhandlingen hävdats att åtagandenas otillräcklighet beror på följande faktorer:

- avsaknaden av licens i Italien, Spanien och Finland,

- uppdelningen av marknaden för varumärket Moulinex,

- avsaknaden av skydd för licensinnehavarna mot parallellimport av produkter som saluförs av SEB under märket Moulinex.

a) Inledande anmärkningar

- 74 Det bör vid prövningen av denna grund erinras om att kommissionen efter etapp 1 konstaterade att det föreligger allvarliga tvivel beträffande flera produktmarknader för små elektriska hushållsapparater i nio medlemsstater i EES, det vill säga Tyskland, Österrike, Belgien, Danmark, Grekland, Norge, Nederländerna, Portugal och Sverige.
- 75 Det framgår av godkännandebeslutet, särskilt av skäl 44, att dessa allvarliga tvivel väsentligen är en följd av att koncentrationen i de nio medlemsstaterna leder till kombinationer av marknadsandelar på över 40 procent på ifrågasvarande produktmarknader, eftersom dessa kombinationer av marknadsandelar i vissa medlemsstater förstärks av att den nya enheten kommer att inneha ett unikt varumärkesinnehav i jämförelse med konkurrenterna ("portföljeffekten"). Efter det att SEB erbjudit vissa åtaganden beslutade emellertid kommissionen att inte motsätta sig koncentrationen och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden genom ett beslut som antogs i slutet av etapp 1. I de av kommissionen godtagna åtagandena anges i huvudsak att SEB har en skyldighet att i var och en av de nio berörda medlemsstaterna, dels bevilja exklusiv licens på fem år för användning av varumärket Moulinex vid försäljning av tretton produktkategorier av små elektriska hushållsapparater (punkt 1 a första stycket i åtagandena), dels avstå från att under varumärket Moulinex saluföra nämnda produktkategorier i dessa medlemsstater och andra apparater för hemmabruk under licensavtalets giltighetstid och under en period av tre år efter det att det upphört att gälla (punkt 1 c första stycket i åtagandena). Enligt punkt 1 a tredje stycket i åtagandena "syftar denna licens till att tillåta användning av varumärket Moulinex tillsammans med licensinnehavarens eget varumärke för att göra det möjligt för licensinnehavaren att under och efter denna period av "co-branding" etablera eller stärka sitt eget varumärke på ifrågasvarande marknad".
- 76 Det bör framhållas att sökanden inom ramen för denna talan inte har bestridit de allvarliga tvivel som kommissionen nämner i godkännandebeslutet. Sökanden har

i synnerhet inte anfört att kommissionen borde ha givit uttryck för andra allvarliga tvivel än dem som nämns i sagda beslut. Sökanden har vidare inte bestridit att de av kommissionen godtagna åtagandena syftar till att skingra de allvarliga tvivel som nämns i godkännandebeslutet. Sökanden har däremot genom denna grund bestridit att nämnda åtaganden var tillräckliga för att de av kommissionen uttryckta allvarliga tvivlen skulle kunna skingras, och sökanden anser således att kommissionen borde ha inlett etapp 2 av undersökningen.

77 Det bör påpekas att även om kommissionen, när den ställs inför allvarliga tvivel beträffande koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden, inte har någon befogenhet att göra en skönsässig bedömning vad gäller beslutet att inleda etapp 2, eftersom det föreskrivs i artikel 6.1 c i förordningen att kommissionen i detta fall skall "besluta att inleda ett förfarande", åtnjuter den dock ett visst utrymme att vidta en skönsässig bedömning när den sammanställer och granskar omständigheterna i det enskilda fallet för att avgöra om dessa ger anledning till allvarliga tvivel eller, när det har föreslagits åtaganden, fortsätter att ge anledning till sådana tvivel (se analogt förstainstansrättens dom av den 15 mars 2001 i mål T-73/98, Prayon-Rupel mot kommissionen (REG 2001, s. II-867, punkterna 45—47). Även om begreppet "allvarliga tvivel" är objektivt till sin karaktär, föranleder utredningen av huruvida det finns anledning till sådana tvivel med nödvändighet kommissionen att utföra komplicerade ekonomiska bedömningar, särskilt när den måste bedöma om de av parterna i koncentrationen föreslagna åtgärderna är tillräckliga för att skingra dessa allvarliga tvivel.

78 Med hänsyn till de komplexa ekonomiska bedömningar som kommissionen måste göra vid utövandet av den befogenhet att göra en skönsässig bedömning som kommissionen åtnjuter för att kunna värdera de av parterna i koncentrationen föreslagna åtagandena, ankommer det följaktligen på sökanden att, i syfte att erhålla ogiltigförklaring av ett beslut genom vilket en koncentration godkänns med motiveringen att åtagandena är otillräckliga för att skingra de allvarliga tvivlen, visa att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning.

79 Förstainstansrätten måste dock inom ramen för utövandet av sin domstolskontroll ta hänsyn till det specifika syftet med de åtaganden som gjordes under

etapp 1, vilka, till skillnad från de åtaganden som gjordes under etapp 2, inte syftade till att förhindra att en dominerande ställning skapas eller förstärks utan till att skingra alla allvarliga tvivel i denna fråga. Härav följer att de åtaganden som gjordes under etapp 1 skall anses utgöra en direkt och tillräcklig reaktion som klart undanröjer de allvarliga tvivel som uttalats.

- 80 När följaktligen förstainstansrätten har anledning att undersöka om de åtaganden som gjordes under etapp 1, med hänsyn till sin räckvidd och sitt innehåll, kunde medge att kommissionen antar ett beslut som innebär ett godkännande utan att inleda etapp 2, ankommer det på förstainstansrätten att kontrollera att kommissionen utan att göra en uppenbart felaktig bedömning kunde betrakta nämnda åtaganden som en direkt och tillräcklig reaktion som klart skingrar alla allvarliga tvivel.
- 81 Det är mot bakgrund av dessa principer som förstainstansrätten skall pröva de anmärkningar och argument som framförts av sökanden till stöd för denna grund.

b) Licenser som möjliggör parallell handel med SEB:s produkter under varumärket Moulinex

Parternas argument

- 82 Sökanden anser, med stöd av De'Longhi, att kommissionen, genom att bevilja (exklusiva) tillfälliga licenser i stället för att avveckla varumärket Moulinex, har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, därför att licensinnehavarna av varumärket Moulinex inte kommer att vara skyddade mot parallellimport av produkter av varumärket Moulinex som saluförs av SEB utanför det område som omfattas av licensen.

- 83 Sökanden har erinrat om att en licensinnehavare enligt gemenskapsrätten inte genom licensen tillerkänns ett absolut skydd mot varumärkesinnehavaren på det område som omfattas av licensen. När produkter som bär det berörda varumärket saluförs av varumärkesinnehavaren på områden där han förbehåller sig ensamrätt, måste dessa produkter kunna cirkulera fritt inom gemenskapen och således även på det område som omfattas av licensen.
- 84 Sökanden anser i detta mål att avsaknaden av skydd för licensinnehavaren mot parallell handel med Moulinex-produkter som saluförs av SEB även under licensens giltighetstid allvarligt minskar den verkan av licensen som består i att licensinnehavaren tillägnar sig den goodwill som är förbunden med Moulinex, genom att så småningom under eget varumärke införa de produkter som licensinnehavaren säljer under varumärket Moulinex och att det blir mer sannolikt att SEB, efter den genom åtagandena påtvingade period då användning är förbjuden, enkelt kommer att få tillbaka de kunder som uppskattar varumärket Moulinex.
- 85 Sökanden har härvidlag noterat att även om det är möjligt att kommissionen har analyserat den aktuella gränsöverskridande försäljningen av små elektriska hushållsapparater, har den inte tagit upp frågan i vilken utsträckning de föreslagna åtagandena kan uppmuntra den parallella handeln.
- 86 Enligt sökandens uppfattning är en fullständig och oåterkallelig avveckling av det berörda varumärket det enda sätt på vilket ett fullständigt territoriellt skydd skulle kunna åstadkommas och (motiveras), för de områden på vilka förvärvet av varumärket Moulinex ger anledning till allvarliga tvivel i konkurrenshänseende.
- 87 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

88 Det skall erinras om att på det stadium då de ifrågavarande geografiska marknaderna definierades konstaterade kommissionen enligt skäl 30 i godkännandebeslutet att "en nationell definition av de relevanta marknaderna är den mest sannolika efter det att den första etappen av undersökningen avslutats".

89 Det framgår av skäl 27 i godkännandebeslutet att detta konstaterande baseras på resultaten från den undersökning som kommissionen utförde under etapp 1, vilken visade att marknadsandelarna tillhörande de aktörer som är närvarande på dessa marknader är mycket heterogena i de olika medlemsstaterna och produktkategorierna (skäl 27 a), att varumärkenas marknadspenetration varierar beroende på geografisk zon (skäl 27 b), att produkternas karaktäristika kan variera i de olika medlemsstaterna beroende på konsumenternas särart och preferenser (skäl 27 c), att relationerna mellan kunder och leverantörer främst skapas på nationell basis (skäl 27 d), att nivåerna på de priser som faktureras distributörerna kan variera avsevärt med hänsyn till nationella marknader och uppvisar olika tendenser (skäl 27 e), att logistikens struktur är nationell (skäl 27 f), och att distributionens struktur är nationell, samt att distributionskanalerna relativa betydelse varierar i hög grad i de olika medlemsstaterna (skäl 27 g).

90 När det särskilt gäller relationerna mellan kunder och leverantörer konstaterar kommissionen följande i skäl 27 d:

"Relationerna mellan kunder och leverantörer skapas främst på nationell basis. Även om det förekommer världsomfattande avtal med vissa koncerner inom den storskaliga internationellt etablerade distributionen handlar dessa avtal endast om årliga och övergripande försäljningsmål. Ifrågavarande koncerner har inom

ramen för kommissionens undersökning bekräftat att deras leveransstrategi fortfarande är nationell. Således innehåller de avtal som ingås på nationell basis alla klausuler med referenser angående produkter, priser, leverans och fakturering.”

- 91 Förstainstansrätten noterar att sökanden genom denna talan varken har bestridit de berörda marknadernas nationella dimension eller något av kommissionens konstateranden i skäl 27 i godkännandebeslutet.
- 92 Det skall tvärtom framhållas att kommissionens slutsatser i detta hänseende är en följd av svaren på den begäran om upplysningar som kommissionen översände den 16 november 2001 till konkurrenterna till parterna i koncentrationen i enlighet med artikel 11 i förordning nr 4064/89 (nedan kallat frågeformuläret till konkurrenterna). Som svar på fråga 12 i frågeformuläret har sökanden själv betonat att marknaderna är av nationell dimension. Även i NERA-rapporten som sökanden delgav kommissionen under det administrativa förfarandet dras uttryckligen slutsatsen i punkt 2 att de berörda marknaderna är nationella. Såväl sökanden som NERA har till stöd för denna slutsats i huvudsak framhållit de faktorer som anges i skäl 27 i godkännandebeslutet.
- 93 Det visar sig följaktligen att det var genom att stödja sig på konkurrenternas synpunkter, däribland sökandens, som kommissionen under etapp 1 avvisade den definition av ifrågavarande geografiska marknader som föreslogs av parterna i koncentrationen, vilka hävdade att dessa marknader var av global dimension.
- 94 Visserligen kan en av de faktorer som kommissionen identifierade när den drog slutsatsen att det finns avgränsade nationella marknader, nämligen att prisnivåerna skiljer sig åt i de olika medlemsstaterna, leda till att parallellimport utvecklas mellan medlemsstaterna. I gengäld måste det dock konstateras att de andra faktorer som kommissionen tog upp till stöd för denna slutsats kan motverka att

det uppstår parallellimport. Dessa faktorer utgörs av att produkternas varumärken och deras karaktäristika varierar i de olika medlemsstaterna och att strukturerna för leverans, logistik och distribution är nationella.

95 Sökanden har för övrigt vitsordat denna omständighet under det administrativa förfarandet när den som svar på fråga 16 i frågeformuläret uppgav följande till kommissionen:

”Enligt vår erfarenhet förekommer det parallellimport och dito export inom Europeiska unionen men inte i någon stor skala på grund av att de nationella marknaderna skiljer sig åt i de olika medlemsstaterna i unionen. Vi bedömer att i genomsnitt sammanlagt ytterligare 5 procent av produkterna på en given marknad skulle parallellimporteras om priserna steg med mer än 10 procent.”

96 De’Longhi gav följande svar på samma fråga:

”En analys av de berörda marknaderna under de fem senaste åren visar vilket sällsynt fenomen parallellimport är. Det kan inte förutses att någon förändring kommer att äga rum inom en nära framtid.”

97 Vidare har sökanden enligt elektronisk post av den 10 december 2001 riktad till kommissionen angående de berörda marknadernas geografiska dimension anfört följande i syfte att framhålla dessas nationella dimension:

”Vi hänvisar vidare till kommissionens beslut i ärende Kingfischer/BUT (IV/M.1248 av 1998) och Kingfischer/Grosslabor (IV/M.1282 av 1999), i vilka

kommissionen bekräftade att den gränsöverskridande handeln med bland annat brödrostar och strykjärn är obetydlig i Europa och att ett stort antal leverantörer, samtidigt som de är aktörer på världsmarknaden, har en nationell försäljningsstrategi på grund av konsumenternas olika preferenser.”

- 98 Under dessa förhållanden finner förstainstansrätten att det är ostridigt mellan parterna att parallellimporten av produkter av märket Moulinex var obetydlig på Europeiska unionens territorium före ifrågavarande koncentration på grund av de berörda marknadernas nationella dimension.
- 99 Sökanden har dock hävdad att kommissionen inte undersökte den åtgärd med vars hjälp de av kommissionen i godkännandebeslutet godtagna åtagandena skulle kunna stimulera parallellimporten. Sökanden och De'Longhi har härvidlag preciserat under förhandlingen att åtagandena var sådana att de exempelvis kunde leda till att SEB förmådde sina distributörer, på de områden som inte var föremål för åtagandena, att leverera till oberoende återförsäljare i de medlemsstater som omfattas av åtagandena, vilket skulle få till följd att parallellimport utvecklas till nackdel för licensinnehavarna av varumärket Moulinex i de sistnämnda staterna.
- 100 Det måste emellertid slås fast att varken sökanden eller De'Longhi under det administrativa förfarandet eller under förfarandet inför förstainstansrätten lagt fram det minsta bevis till stöd för dessa påståenden. Dessa påståenden har fortfarande inte kunnat styrkas på annat sätt.
- 101 De'Longhi själv har tvärtom som svar på fråga 16 i frågeformuläret som riktades till konkurrenten uttryckligen betonat att det ”inte [kunde] förutses” att parallellimportens marginella karaktär skulle komma att ”förändras inom en nära framtid”.

- 102 Sökanden har vidare inte i högre grad än De'Longhi bestridit att de berörda produkterna fortsättningsvis kommer att hänföras till avgränsade nationella marknader efter genomförandet av koncentrationen.
- 103 Under dessa förhållanden förefaller det inte som om åtagandena på ett påtagligt sätt skulle kunna öka parallellimporten. Den omständigheten att varumärket Moulinex enligt åtagandena kan beviljas olika licensinnehavare i vart och ett av de berörda medlemsstaterna förefaller tvärtom kunna förstärka ifrågavarande marknaders nationella karaktär. I så fall kommer nämligen varumärket i stället för att innehas av en enda ekonomisk aktör att innehas av olika ekonomiska aktörer som har rätt att använda varumärket Moulinex på det område som har tilldelats dem. De'Longhi har under förhandlingen betonat att ett sådant system för licenser leder till en avskärmning av marknaden så att nya ytterligare hinder skapas mot handeln inom gemenskapen.
- 104 Följaktligen kan inte sökandens argumentation, att det inte tagits hänsyn till parallellimporten, ge besked om att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning på denna punkt.

c) Uppenbart för kort giltighetstid för licenserna och för den period då ytterligare försäljning är förbjuden

Parternas argument

- 105 Sökanden har med stöd av De'Longhi hävdat att giltighetstiden för den exklusiva licensen och den period som läggs till då försäljning är förbjuden är uppenbart för kort för att en konkurrent skall kunna utnyttja den goodwill som är förknippad med varumärket Moulinex.

- 106 Det är enligt sökanden synnerligen ovanligt att nya varumärken lyckas ta sig in på de berörda produktmarknaderna, och en framgångsrik överföring av produkter från ett varumärke till ett annat på sådana marknader som de berörda tar betydligt längre tid än fem år.
- 107 Sökanden har förklarat att det exempelvis i Brasilien tog Philips mer än tio år att få kunderna att övergå från varumärket Walita till varumärket Philips inom området för personlig vård i en situation där "originalvarumärket" successivt skulle elimineras.
- 108 Till skillnad mot den situation som rådde i Brasilien kommer i förevarande fall a) SEB att finnas kvar på de närliggande marknaderna i egenskap av innehavare av det varumärke vars kunder skall överföras till licensinnehavaren, b) SEB utan tvivel på nytt ta sig in på området med licens för användning av varumärket Moulinex efter det att förbudet mot saluförande har löpt ut och c) licensinnehavaren inte ens under licensens giltighetstid att vara skyddad mot parallell handel med SEB:s produkter under varumärket Moulinex. Sökanden anser att, i denna situation, sannolikheten för en lyckosam överföring av den goodwill som är förknippad med varumärket Moulinex till licensinnehavaren, vilken saluför detta varumärke, allvarligt påverkas, samtidigt som det blir möjligt för SEB att återta denna goodwill efter utgången av den i åtagandena angivna period då varumärket inte får användas.
- 109 Sökanden har härvidlag understrukit att tvärt emot vad kommissionen verkar anse (skäl 140 i godkännandebeslutet), finns det inte något som helst samband mellan en hushållsapparats medellivslängd (tre år) och giltighetstiden för licensen och den ytterligare period då inträde på marknaden är förbjudet, eftersom märkestroheten inte är bunden till de olika produkterna.
- 110 Sökanden anser slutligen att det kommer att bli relativt lätt för SEB att på nytt introducera varumärket Moulinex efter förbudet mot försäljning, med tanke på bolagets nuvarande starka ställning på marknaden och dess varumärkesinnehav

och med hänsyn till den omständigheten att SEB tilläts fortsätta att bedriva verksamhet förbunden med varumärket Moulinex i ett betydande antal länder i EG/EES, vilka inte omfattas av förslaget till korrigerande åtgärder, och med tanke på att varumärket Moulinex inte är nytt utan tvärtom ett varumärke som redan för flera år sedan åtnjöt en mycket stark ställning i de medlemsstater där det åter skall introduceras.

- 111 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 112 Vid prövningen av sökandens anmärkningar om åtagandenas giltighetstid bör erinras om att dessa, enligt punkt 1 a andra stycket i åtagandena, syftar till att tillåta användning av varumärket Moulinex tillsammans med licensinnehavarens eget varumärke för att göra det möjligt för licensinnehavaren att under och efter denna period av "co-branding" etablera eller stärka sitt eget varumärke på ifrågavarande marknad". För detta ändamål får licensinnehavaren under licensens giltighetstid tillåtelse att omedelbart använda varumärket Moulinex tillsammans med sitt eget varumärke eller att tillfälligt använda det ensamt i syfte att bedriva "co-branding". Enligt samma bestämmelse skall licensinnehavaren även vara fri att, när som helst under licensens giltighetstid, övergå från co-branding till sitt eget varumärke.

- 113 Förstainstansrätten erinrar även om att det för att detta syfte skall säkerställas föreskrivs i punkt 1 g tredje stycket i åtagandena att licensinnehavare, med undantag av de aktörer vars huvudsakliga verksamhet utgörs av detaljhandel, måste inneha ett eget varumärke som kan kopplas till varumärket Moulinex.

- 114 Det följer av det ovan anförda att syftet med åtagandena inte är att göra det möjligt för var och en av licensinnehavarna att utnyttja varumärket Moulinex, som sådant, utan att låta dessa under en övergångsperiod under vilken de har rätt att använda sitt eget varumärke tillsammans med varumärket Moulinex, säkerställa att varumärket Moulinex överförs till licensinnehavarnas egna varumärken, så att dessa får möjlighet att effektivt konkurrera med varumärket Moulinex efter övergångsperiodens utgång, när SEB på nytt får rätt att använda varumärket Moulinex i de nio berörda medlemsstaterna.
- 115 Följaktligen är inte, till skillnad mot vad sökanden har gjort gällande, avsikten med åtagandena att ett nytt varumärke skall introduceras i de nio berörda medlemsstaterna utan att möjliggöra att licensinnehavarna etablerar eller stärker sina egna varumärken i deras egenskap av effektivt konkurrerande varumärken till varumärket Moulinex.
- 116 Eftersom syftet med åtagandena vidare är att åstadkomma att licensinnehavarna etablerar eller stärker sina egna varumärken i deras egenskap av effektivt konkurrerande varumärken till varumärket Moulinex, saknar den av sökanden påstådda omständigheten relevans, att SEB tack vare sin nuvarande starka marknadsandel, sitt varumärkesinnehav och varumärkets Moulinex anseende med lätthet på nytt skulle kunna introducera varumärket Moulinex i de nio ifrågavarande medlemsstaterna. Det är nämligen inte fråga om huruvida SEB är kapabelt att på nytt introducera varumärket Moulinex i de berörda medlemsstaterna, vilket för övrigt måste förutsättas för att det skall kunna kontrolleras om de i godkännandebeslutet godtagna åtagandena är tillräckliga, utan om huruvida licensinnehavarna kommer att kunna etablera eller förstärka sin egen ställning i egenskap av effektiva konkurrenter till SEB.
- 117 Det skall följaktligen kontrolleras om längden på den övergångsperiod som infördes genom åtagandena är tillräcklig för att detta mål skall kunna uppnås.

- 118 Det skall för det första framhållas att enligt punkt 1 c första stycket i åtagandena äger vart och ett av licensavtalen avseende varumärket Moulinex i de nio berörda medlemsstaterna giltighet under fem år. Vidare åtar sig SEB enligt punkt 1 c andra stycket att, under licensens giltighetstid och under en period av tre år efter det att den upphört att gälla, avstå från att under varumärket Moulinex i de nio berörda medlemsstaterna saluföra små elektriska hushållsapparater som tillhör någon av de övriga tretton ifrågavarande produktkategorierna och andra apparater för hemmabruk som inte räknas till denna grupp, såsom dammsugare och mikrovågsugnar.
- 119 Det framgår av dessa bestämmelser att, i motsats till vad sökanden påstått, den sammanlagda period som de åtaganden gäller enligt vilka SEB inte får saluföra några produkter under varumärket Moulinex, inte är fem år utan åtta år, det vill säga en första period av fem år då licensinnehavaren har exklusiv rätt att använda varumärket Moulinex ensamt eller tillsammans med sitt eget varumärke och en andra period av tre år då SEB förbinder sig att inte saluföra några produkter under varumärket Moulinex i ifrågavarande länder. Härav följer att SEB under åtta års tid kommer att fråntas rätten att använda varumärket Moulinex i de berörda medlemsstaterna.
- 120 Det framgår även av nämnda bestämmelser att all användning av varumärket Moulinex i de nio berörda länderna kommer att upphöra under en period av minst tre år och åtminstone i teorin under högst åtta år. Enligt åtagandena fortsätter nämligen varje licensinnehavare att fritt kunna välja när han vill övergå från "co-branding" till sitt eget varumärke. SEB har således i sin interventionsinlägga underrättat förstainstansrätten om att de kandidater som var aktuella för beviljande av licens hade för avsikt att övergå från "co-branding" till sitt eget varumärke efter en period av tre till fyra år, vilket skulle leda till att varumärket Moulinex skulle försvinna under en period av omkring fem år i de berörda medlemsstaterna.
- 121 En sådan avsaknad av försäljningsutrymme för varumärket Moulinex kommer att göra det möjligt för licensinnehavarna att varaktigt befästa sitt eget

varumärkes anseende. Dessutom innebär en frånvaro även att SEB inte kan återta den ställning som Moulinex hade när SEB på nytt kan introducera varumärket på ifrågavarande marknader efter perioden utan försäljning.

- 122 Vidare finns det anledning att framhålla att kommissionen i skäl 140 i godkännandebeslutet har konstaterat, utan att motsägas av sökanden på denna punkt, att medellivslängden för små elektriska hushållsapparater är (i storleksordningen) tre år.
- 123 Det visar sig följaktligen att åtagandenas giltighetstid kommer att omfatta en period som nästan motsvarar tre produktcykler, medan den period under vilken all användning av varumärket Moulinex kommer att upphöra motsvarar minst en produktcykel.
- 124 Det bör härvidlag framhållas att kommissionen har betonat, utan att motsägas av sökanden på denna punkt, att Whirlpool på en produktmarknad som ligger nära de berörda produkternas marknad, nämligen vitvarumarknaden, lyckades överföra varumärket Philips till varumärket Whirlpool under de tre åren 1990—1993, vilket motsvarar produktens livslängd. Denna överföring ägde rum medan varumärket Philips användes och stöddes av Philips på angränsande marknader.
- 125 Det bör också noteras att kommissionen, i sitt tillkännagivande om begränsningar som har direkt samband med och är nödvändiga för genomförandet av en koncentration (EGT C 188, 2001 s. 5, punkt 15), har uttalat att när en överlåtelse av ett företag omfattar både inslag av good-will och know-how kan konkurrensklausuler som åläggs säljaren vilka utgör en garanti för de överlåtna tillgångarnas hela värde motiveras för perioder på högst tre år. När överlåtelsen endast omfattar goodwill kan de motiveras på högst två år. Den perioden under vilken SEB i förevarande mål förbinder sig att inte använda varumärket Moulinex kommer dock att uppgå till åtta år.

- 126 För det andra bör det framhållas att licensinnehavarna enligt punkt 1 g första stycket i åtagandena skall vara "aktörer som för närvarande finns på marknaden eller potentiellt kan ta sig in på den, som är ekonomiskt livskraftiga, som är oberoende och saknar band till SEB-koncernen och som har den kompetens och motivation som behövs för att aktivt och effektivt konkurrera på de berörda marknaderna". Enligt punkt 1 g tredje stycket måste dessutom, såsom ovan har erinrats om, licensinnehavare med undantag av de aktörer vars huvudsakliga verksamhet utgörs av egen detaljhandel, inneha ett eget varumärke som kan kopplas till varumärket Moulinex.
- 127 Det måste slås fast att bestämmelserna, genom att de begränsar antalet beviljade licenser till aktörer som redan finns på marknaden eller som på kort sikt kan komma att inträda på marknaden och som har ett eget varumärke, på ett verksam sätt kan bidra till att licensinnehavarna blir effektiva konkurrenser inom den tidsfrist som anges i åtagandena. Detta förstärks ytterligare genom att de aktörer som huvudsakligen ägnar sig åt detaljhandel, trots att de förfogar över egna varumärken, enligt punkt 1 g tredje stycket i åtagandena, inte desto mindre är uteslutna ur gruppen med potentiella innehavare av licenser avseende varumärket Moulinex. Kommissionen konstaterar i skäl 27 d och 37 i godkännandebeslutet, utan att motsägas av sökanden på denna punkt, att aktörernas egna varumärken, det vill säga "distributörernas varumärken", har en svag närvaro på ifrågavarande marknader.
- 128 Med hänsyn till dessa omständigheter finner förstainstansrätten att åtagandenas giltighetstid inte förefaller uppenbart otillräcklig för att varumärket Moulinex licensinnehavare skall kunna etablera eller förstärka sina egna varumärken i deras egenskap av effektiva konkurrenser till varumärket Moulinex i de nio berörda medlemsstaterna.
- 129 Följaktligen skall sökandens anmärkningar avseende åtagandenas giltighetstid inte godtas.

d) Uteslutande av Frankrike där tvivlen i konkurrenshänseende är allvarligast

Parternas argument

- 130 Sökanden har hävdad, med stöd av De'Longhi, att kommissionen inte har påtvingat några villkor i fråga om den nationella marknaden på vilken konkurrensvillkoren är allvarligast påverkade av varumärkesförvärvet, det vill säga Frankrike, även om det inte föreligger några som helst tvivel om att så länge licensinnehavarna inte är säkra på vilken lösning som slutligen kommer att väljas i fråga om den franska marknaden, och så länge som det följaktligen finns en allvarlig risk för att SEB:s ställning på den franska marknaden omintetgör åtagandena beträffande de övriga berörda medlemsstaterna, så kommer det att vara svårt för SEB att finna seriösa och ekonomiskt livskraftiga kandidater som kan beviljas licens.
- 131 Enligt sökanden är skälet härtill främst att SEB under denna period kommer att fortsätta att handha Moulinex affärsverksamhet som sin egen och även framgent kunna utnyttja varumärket Moulinex genom att förhandla med distributionsnäten i hela gemenskapen. För det andra kommer den tillgång som SEB får till, i kommersiellt hänseende, känsliga uppgifter om produktion (eller avsaknad av produktion), kapacitet, strategi och prestanda på Moulinex marknad att ge SEB en annan konkurrens fördel genom att företaget kan anpassa sitt beteende på marknaden med hjälp av information som konkurrenterna inte förfogar över.
- 132 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 133 Det skall erinras som att kommissionen genom beslut av den 8 januari 2002 antaget med stöd av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 hänsköt undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike till de franska konkurrensmyndigheterna. Härav följer såsom kommissionen uttryckligen uppger i skäl 43 i godkännandebeslutet att dessa marknader inte är föremål för nämnda beslut.
- 134 Eftersom utslutandet av de berörda marknaderna i Frankrike från den undersökning som gjordes inom ramen för godkännandebeslutet var en följd av hänskjutandebeslutet, sammanfaller frågan om huruvida kommissionen hade rätt att utsluta nämnda marknader från tillämpningsområdet för de åtaganden som parterna i koncentrationen föreslog i syfte att göra det möjligt för kommissionen att skingra alla allvarliga tvivel i slutet av etapp 1, med prövningen av hänskjutandebeslutets rättsenlighet. Denna fråga skall prövas nedan inom ramen för prövningen av talan såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet.
- 135 Det skall inom ramen för prövningen av talan såvitt den angår ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet endast kontrolleras om, i enlighet med vad sökanden hävdar, effektiviteten hos de åtaganden som godtagits av kommissionen i var och en av de berörda nio medlemsstaterna kan påverkas av den omständigheten att de berörda marknaderna i Frankrike görs till föremål för en särskild undersökning av de franska konkurrensmyndigheterna som vid tidpunkten för antagandet av godkännandebeslutet fortfarande pågår och vars utgång är oviss.
- 136 Förstainstansrätten betonar härvidlag, såsom redan har konstaterats ovan, att det är ostridigt mellan parterna att de berörda produkterna hänför sig till avgränsade nationella marknader. Kommissionen konstaterar således i skäl 27 i godkännan-

debeslutet, utan att motsägas av sökanden, att relationerna mellan kunder och leverantörer samt strukturer för logistik och distribution byggs upp på nationell nivå.

- 137 Vidare har det konstaterats ovan att parallellimporten av de berörda produkterna från en medlemsstat till en annan är marginell.
- 138 Under dessa förhållanden måste det slås fast att den osäkra utgången av förfarandet i Frankrike inte förefaller kunna utgöra något hinder mot att det ingås licensavtal avseende varumärket Moulinex med seriösa och ekonomiskt livskraftiga licensinnehavare i andra medlemsstater. Med hänsyn till de berörda produktmarknadernas nationella geografiska dimension och i avsaknad av påtaglig parallellimport mellan medlemsstaterna konkurrerar inte varumärket Moulinex licensinnehavare, som är verksamma i de nio berörda medlemsstaterna, med den aktive aktören eller de aktiva aktörerna under varumärket Moulinex på de berörda marknaderna i Frankrike. Situationen för licensinnehavare utanför Frankrike kan således i än mindre utsträckning påverkas av att det är osäkert vem som kommer att bedriva verksamhet under varumärket Moulinex i Frankrike.
- 139 Även om den av sökanden påstådda osäkerheten var sådan att det skulle bli svårt att ingå licensavtal med seriösa och ekonomiskt livskraftiga aktörer i de nio berörda medlemsstaterna, bör det noteras att, såsom kommissionen med rätta har gjort gällande, det urval av licensinnehavare som SEB gjorde enligt punkt 1 i åtagandena måste godkännas av kommissionen. Kommissionen skall därvid i enlighet med punkt 1 g i åtagandena kontrollera att licensinnehavarna är aktörer som ”för närvarande finns på marknaden eller potentiellt kan ta sig in på den, är ekonomiskt livskraftiga, som är oberoende och saknar band till SEB-koncernen och som har den kompetens och motivation som behövs för att aktivt och effektivt konkurrera på de berörda marknaderna”.

- 140 Vidare skall det framhållas att det genom åtagandena säkerställs att den tid som återstår av giltighetstiden för SEB:s utnyttjande av varumärket Moulinex under perioden av förhandlingar om licensavtal inte kommer att överskrida den minsta tid som krävs för ingående av nämna avtal, eftersom en oberoende förvaltare som godkänts av kommissionen, enligt punkt 1 h i åtagandena, för det fall att SEB inte ingår några licensavtal inom den erfordrade tidsfristen, vid behov förlängd på grund av exceptionella omständigheter, kommer att träda i SEB:s ställe för att fullgöra detta uppdrag. Denne skall enligt punkt 2 e iv i åtagandena förfoga över en tidsfrist för att utföra detta.
- 141 Vidare begränsas i princip osäkerheten kring utgången av förfarandet i Frankrike genom att de franska myndigheterna enligt artikel 9.6 i förordning nr 4064/89 måste uttala sig om koncentrationen senast inom fyra månader.
- 142 Sökanden har därefter gjort gällande att eftersom SEB inte kommer att vara i stånd att föreslå seriösa och ekonomiskt livskraftiga licensinnehavare, kommer företaget under den period då koncentrationen undersöks av de franska konkurrensmyndigheterna att fortsätta att handha Moulinex affärsverksamhet som sin egen och även framgent kunna utnyttja varumärket Moulinex och att förhandla med distributionsnäten i hela gemenskapen. Vidare anser sökanden att SEB kommer att få tillgång till i kommersiellt avseende känsliga uppgifter om Moulinex och på så sätt kunna anpassa sitt beteende på marknaden med hjälp av information som konkurrenterna inte förfogar över.
- 143 Med dessa argument har sökanden således klandrat kommissionen för att den tillät SEB att genomföra koncentrationen utan att uppställa några villkor såtillvida att SEB, i avvaktan på att alla licensavtal ingås, fortsätter att ha rätt att utnyttja varumärket Moulinex i alla medlemsstater inklusive dem som åtagandena avser, vilket gör det möjligt för SEB att bland annat få tillgång till viss information som är känslig i kommersiellt avseende.

- 144 Förutom att denna anmärkning saknar samband med uteslutandet av de berörda marknaderna i Frankrike från tillämpningsområdet för åtagandena, bör det noteras att sökandena inte har hävdat att SEB erhöll en alltför lång tidsfrist för att ingå licensavtalen.
- 145 Förstainstansrätten konstaterar vidare att SEB:s utnyttjande av varumärket Moulinex under den period då licensavtalen förhandlas fram motiveras av att SEB enligt punkt 1 i fjärde stycket i åtagandena är skyldigt att vidmakthålla varumärket Moulinex "fulla ekonomiska värde och konkurrenskraft i var och en av de nio berörda medlemsstaterna till och med dagen för ingåendet av dessa avtal". Klausulen skadar på intet sätt åtagandenas effektivitet utan bidrar ovedersägligen till att säkerställa denna effektivitet eftersom den gör det möjligt för licensinnehavarna att omedelbart skapa sig en ställning som effektiva konkurrenter. Det kan nämligen inte förnekas att det är en relativt komplicerad process att ingå licensavtal i nio olika medlemsstater och att varumärket Moulinex konkurrensförmåga skulle kunna försämrats om varumärket inte används under denna tid.
- 146 Det följer av det ovan anförda att kommissionen inte har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning genom att utesluta de berörda marknaderna i Frankrike från tillämpningsområdet för åtagandena.

e) Underlåtenhet att beakta den geografiska inverkan av licensernas spridning

Parternas argument

- 147 Sökanden har med stöd av De'Longhi påstått att ett åtagande om att bevilja tillfälliga licenser som endast omfattar ett mindre antal medlemsstater — i vissa

fall geografiskt isolerade sådana — inte innebär att SEB drabbas av ett anpassat hinder i konkurrenshänseende.

- 148 Vad särskilt gäller Spanien har sökanden förklarat att godkännandebeslutet gör det möjligt för SEB inte endast att uppnå en dominerande ställning eller förstärka en sådan på ett antal produktmarknader i Spanien, utan också att inringa den portugisiska marknaden, en av de nationella marknader på vilka SEB:s och Moulinex sammanlagda ställning är starkast. Sökanden kan under dessa omständigheter inte inse hur en tillfällig licensinnehavare av varumärket Moulinex i Portugal under normala ekonomiska förhållanden skulle kunna erbjudas tillräckligt attraktiva affärsmöjligheter.
- 149 Sökanden har gjort gällande att ett förbehållslöst godkännande av transaktionen vad beträffar den spanska marknaden skulle få betydande följder för de av SEB föreslagna åtagandenas effektivitet på Portugals territorium. Sökanden har tillagt att SEB:s stärkta ställning på den spanska marknaden utgör ett direkt hot mot alla åtgärder som kan vidtas i fråga om Frankrike.
- 150 Sökanden har uppmärksammat att kommissionen, genom att inte beakta de gränsöverskridande konkurrensaspekterna på de berörda marknaderna och beträffande de behov som finns i detta mål inte heller beakta deras inverkan på de påförda korrigerande åtgärderna, har avlägsnat sig från den fasta praxis som framgår av ärende nr COMP/M.1802 - Unilever/Amora—Maille av den 8 mars 2000, ärende nr IV/M.1578 — Sanitec/Sphinx av den 1 december 1999, och ärende nr COMP/M.2283 — Schneider/Legrand av den 10 oktober 2000.
- 151 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 152 Sökanden har genom denna anmärkning väsentligen förebrått kommissionen att den begränsat åtagandena till att endast gälla de medlemsstater beträffande vilka kommissionen har funnit att det föreligger allvarliga tvivel beträffande koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden utan att utvidga dem till att även omfatta de övriga medlemsstaterna. Enligt sökanden kan SEB:s ställning i de sistnämnda medlemsstaterna påverka de åtaganden som undertecknats avseende de förstnämnda.
- 153 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att i likhet med vad kommissionen med rätta har uppmärksammat har sökanden i samband med denna anmärkning inskränkt sig till allmänna påståenden som på intet sätt belagts. Den enda konkreta omständighet som sökanden framfört i ansökan till stöd för sin anmärkning är att ”kommissionen borde i synnerhet tagit hänsyn till situationen i Spanien” i huvudsak med motiveringen att SEB ”kommer att vara [...] i stånd att inringa den portugisiska marknaden, en av de nationella marknader på vilka varumärkena SEB:s och Moulinex sammanlagda ställning är ojämförligt starkast”. Sökanden har även gjort gällande, utan att på något sätt kunna ge belägg för sin ståndpunkt i detta avseende, att SEB:s ställning i Spanien utgör ett hot mot alla åtgärder som kan vidtas i fråga om Frankrike.
- 154 Sökanden har, som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten som syftade till att förmå sökanden att precisera anmärkningens räckvidd på denna punkt, förklarat att bolaget inte bestridit konkurrensanalysen av de berörda marknaderna i Spanien som sådan, utan endast det faktum att kommissionen inte undersökte den eventuella interaktionen mellan de olika nationella marknaderna. Utöver den interaktion som omtalas i ansökan mellan de berörda marknaderna i Spanien å ena sidan och de berörda marknaderna i Portugal och Frankrike, å den andra, har sökanden i sina svar beskrivit situationen i Finland i jämförelse med de skandinaviska länderna. Sökanden har i sina svar upprepat att kommissionen

borde ha inbegripit de medlemsstater beträffande vilka det inte konstaterats några allvarliga tvivel i tillämpningsområdet för åtagandena, för att det genom åtagandena skulle bli möjligt för en oberoende konkurrent att framgångsrikt etablera sig.

155 Förstainstansrätten erinrar först inför prövningen av denna anmärkning att SEB enligt åtagandena har förbundit sig att ingå exklusiva licensavtal med tredje part avseende varumärket Moulinex i nio medlemsstater, nämligen Österrike, Tyskland, Belgien, Danmark, Grekland, Norge, Nederländerna, Portugal och Sverige. Däremot finns enligt åtagandena inte någon skyldighet för SEB att ingå sådana avtal om varumärkeslicenser i de övriga medlemsstaterna, det vill säga Spanien, Finland, Frankrike, Irland, Italien och Förenade kungariket.

156 Det är därför med rätta som sökanden har framhållit i fråga om det enda exempel som sökanden har styrkt i sin ansökan, att det enligt åtagandena föreskrivs att det skall ingås ett avtal om varumärkeslicens för Portugal men inte Spanien.

157 Förstainstansrätten konstaterar vidare att det faktum att åtagandena omfattar de berörda marknaderna i Österrike, Tyskland, Belgien, Danmark, Grekland, Norge, Nederländerna, Portugal och Sverige beror på att kommissionen konstaterade att koncentrationen gav anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden på flera av de berörda produktmarknaderna i dessa medlemsstater.

158 Eftersom kommissionen har hänskjutit undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike till de franska konkurrensmyndigheterna omfattas inte nämnda marknader av åtagandena. Vad angår de berörda marknaderna i Spanien, Finland, Irland, Italien och Förenade kungariket,

finner kommissionen i den analys som görs i skälen 83—127 i godkännandebeslutet att koncentrationen endast marginellt skulle ändra konkurrensvillkoren på dessa marknader. Kommissionen drar följaktligen slutsatsen att koncentrationen inte på dessa marknader ger anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden.

- 159 Kommissionen har således konstaterat i skälen 115—117 att vad gäller de berörda marknaderna i Spanien förhåller det sig så att trots SEB:s och Moulinex starka marknadsposition på två produktmarknader, det vill säga marknaden för vattenkokare och marknaden för fristående ugnar, förfogar de kunder som är återförsäljare över två alternativa varumärken med högt anseende som finns representerade inom hela sortimentet av små elektriska hushållsapparater som substitut för parternas varumärken. Under dessa förhållanden anser kommissionen att "[v]arje försök till konkurrensbegränsande beteende på dessa marknader skulle bestraffas genom att färre inköp gjordes av SEB:s och Moulinex produkter på de övriga marknader där den kombinerade enheten har [85—95 procent] av sin omsättning, vilket skulle kunna göra varje prisökning från parternas sida olönsam". Sökanden har som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten bekräftat att den inte bestrider denna bedömning.
- 160 Det finns vidare anledning att erinra om, såsom redan har konstaterats ovan, att det är ostridigt mellan parterna att de berörda produkterna hänför sig till avgränsade nationella marknader. Det är i detta hänseende relevant att erinra om, i enlighet med vad som angivits ovan i punkt 91 och följande punkter, att sökanden själv har försvarat de berörda marknadernas geografiska nationella dimension under det administrativa förfarandet inför kommissionen.
- 161 Det kan således anses styrkt att de berörda marknaderna i Spanien och de berörda marknaderna i Portugal på samma sätt som de berörda marknaderna i de övriga medlemsstaterna utgör avgränsade nationella marknader.
- 162 Slutligen har sökanden själv, såsom har konstaterats ovan, vitsordat att parallellimporten är marginell på de berörda marknaderna.

- 163 Under dessa förhållanden måste det slås fast att beviljandet av en licens avseende varumärket Moulinex i en av de nio medlemsstater som omfattas av åtagandena inte i något fall kan påverkas av den situation som råder i en annan medlemsstat, även om denna som i de berörda spanska marknadernas fall, är en grannstat. Eftersom sökanden har vitsordat dels att det inte finns någon risk för att en dominerande ställning skapas eller förstärks på de berörda marknaderna i Spanien, dels att de berörda marknaderna i Spanien utgör nationella marknader som är avgränsade från de berörda marknaderna i Portugal och att parallellimporten mellan dessa marknader är marginell, måste slutsatsen dras att sökanden vitsordar att det inte var nödvändigt att kräva att det ingicks ett licensavtal i Spanien och att den rådande konkurrenssituationen i Spanien inte kan påverka den ställning i konkurrenshänseende som tillkommer licensinnehavaren av varumärket Moulinex i Portugal.
- 164 Vad angår den av sökanden betonade omständigheten att varumärkena Moulinex och SEB:s ställning i Portugal är bland de starkaste, noterar förstainstansrätten att denna omständighet, långt ifrån att styrka att en licens för de berörda marknaderna i Portugal kommer att vara föga attraktiv tvärtom kan ge en aktör incitament att skaffa sig en licens för dessa marknader och detta i desto högre grad som en betydande marknadsandel i denna medlemsstat inte innehas av SEB utan av Moulinex.
- 165 Av samma skäl äger dessa överväganden giltighet i fråga om de påstådda verkningarna av SEB:s stärkta ställning i Spanien på de åtaganden som i förekommande fall åläggs i Frankrike eller i fråga om de påstådda verkningarna av SEB:s stärkta ställning i Finland på de åtaganden som åläggs i Sverige, Norge och Danmark.
- 166 Slutligen skall det preciseras att de slutsatser som ovan redogjorts för inte heller kan ifrågasättas genom att kommissionen med anledning av portföljeffekten har utvidgat varumärkeslicensen i var och en av de nio medlemsstater som omfattas av åtagandena till att gälla alla berörda produkter, inklusive dem i fråga om vilka koncentrationen inte skapar eller förstärker en dominerande ställning.

- 167 Det framgår nämligen av skäl 141 i godkännandebeslutet att det är motiverat att utvidga åtagandena till alla ifrågavarande produkter därför att kommissionen är angelägen om att förhindra att SEB använder varumärket Moulinex i konkurrens med licensinnehavaren i de nio berörda medlemsstaterna. Det måste dock tvärtom konstateras att den omständigheten att SEB kan fortsätta att använda varumärket Moulinex på de nationella marknader som inte omfattas av åtagandena inte gör att SEB konkurrerar med licensinnehavarna i de medlemsstater beträffande vilka kommissionen har givit uttryck för allvarliga tvivel, eftersom licensinnehavarna där innehar en exklusiv licens. Följaktligen krävde inte de underliggande motiven till skäl 141 i det omtvistade beslutet att kommissionen utvidgade åtagandena till alla medlemstater.
- 168 Följaktligen föranleder inte denna anmärkning från sökandens sida förstainstansrätten att konstatera att kommissionen har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning. Anmärkningen kan således inte godtas.

f) Möjligheten att ha olika licensinnehavare för olika medlemsstater

Parternas argument

- 169 Sökanden har med stöd av De'Longhi gjort gällande att möjligheten av att det inom ramen för åtagandena finnas olika licensinnehavare för olika medlemsstater allvarligt kommer att påverka effektiviteten hos de korrigerande åtgärderna på marknaden genom att den förstärker risken för att de licensinnehavare som SEB har funnit i realiteten inte utgör några ekonomiskt livskraftiga konkurrenter.

- 170 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 171 Det skall erinras om att SEB enligt punkt 1 a första stycket i åtagandena åtar sig att ingå ett exklusivt licensavtal avseende varumärket Moulinex i var och en av de nio berörda medlemsstaterna. Enligt åtagandena, närmare bestämt punkt 1 c sista stycket, kan nämnda avtal ingås med en eller flera licensinnehavare.

- 172 Förstainstansrätten understryker på nytt vid prövningen av sökandens anmärkning att det är ostridigt mellan parterna att de berörda produkterna hänför sig till avgränsade nationella marknader. Eftersom de i åtagandena angivna licenserna vidare är exklusiva kommer en enda licensinnehavare att utses för varumärket Moulinex i var och en av de berörda medlemsstaterna. Var och en av licensinnehavarna skall vidare enligt punkt 1 c sista stycket förbinda sig att endast saluföra produkter med varumärket Moulinex på det eller de områden där han har tillstånd att göra detta och för vilka produkterna är avsedda. Det skall följaktligen slås fast att i princip kommer licensinnehavarna avseende varumärket Moulinex inte att konkurrera direkt med varandra.

- 173 Förstainstansrätten erinrar därefter om att den ovan har funnit att parallellimporten av de berörda produkterna mellan medlemsstaterna är marginell. Följaktligen kommer parallellimporten av de produkter med varumärket Moulinex som var och en av licensinnehavarna släpper ut på sina respektive områden att innebära att konkurrensen blir marginell i förhållande till de övriga licensinnehavarna.

- 174 Under dessa förhållanden kan den omständigheten att det finns olika licensinnehavare i de olika medlemsstaterna inte i något fall hota licensinnehavarnas ekonomiska livskraft. I vart fall bör det erinras om att det föreskrivs i punkt 1g och 1i, och i åtagandena, att licensinnehavarna måste uppvisa vissa egenskaper och det ankommer på kommissionen att kontrollera att dessa krav är uppfyllda.
- 175 Förstainstansrätten finner följaktligen att kommissionen inte har gjort sig skyldig till någon uppenbart felaktig bedömning. Följaktligen skall sökandens anmärkning inte godtas.

g) Möjlig omförhandling av åtagandena efter det att de franska myndigheterna gjort sin bedömning

Parternas argument

- 176 Sökanden har med stöd av De'Longhi anfört att kommissionen begick ett allvarligt fel i bedömningen när den godtog det förbehåll som finns i punkt 2 g i åtagandena.
- 177 Förbehållet får enligt sökanden till effekt att, om de franska myndigheterna skulle föreslå en lösning som går emot eller utöver vad som krävs för att återupprätta en normal konkurrenssituation på marknaderna utanför Frankrike, SEB skulle kunna begära att kommissionen såg över åtagandena (det vill säga för att bli befriad från dem).

- 178 Sökanden har gjort gällande att detta skapar en högst realistisk möjlighet för de franska myndigheterna att genom att godta andra åtaganden än dem som godtagits av kommissionen underminera de korrigerande åtgärder som ålagts av kommissionen eller ge SEB möjligheten att omförhandla de åtaganden som överenskommits med kommissionen.
- 179 Sökanden anser att enbart förhandenvaron av en sådan risk allvarligt påverkar stabiliteten hos de villkor som kommissionen förenat med godkännandet av förvärvet i andra medlemsstater än Frankrike. Vidare medför detta förbehåll att de licenser som SEB skall bevilja för andra medlemsstater blir fullständigt oattraktiva i kommersiellt hänseende beroende på osäkerheten kring de åtaganden som SEB erbjudit kommissionen.
- 180 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 181 Det skall erinras om att punkt 2 g i åtagandena har följande lydelse:

”Om godkännandet av denna koncentration av en annan konkurrensmyndighet skulle villkoras av åtaganden som antingen strider mot dessa åtaganden eller leder till en situation som går utöver vad som är nödvändigt för att åstadkomma att en konkurrenssituation återupprättas på var och en av de berörda

marknaderna, kan SEB-koncernen begära att kommissionen ser över dessa åtaganden i syftet att eliminera motstridigheterna eller helt eller delvis befria SEB-koncernen från de villkor och skyldigheter som ingår i åtagandena och som inte längre förefaller nödvändiga.”

182 Kommissionen har preciserat som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten angående denna punkt att syftet med bestämmelsen var att undvika en situation där parterna i koncentrationen skulle tvingas föreslå åtaganden för de franska konkurrensmyndigheter, till vilka kommissionen hänskjutit undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike, vars innehåll inte skulle stå i proportion till syftet att återupprätta en effektiv konkurrens. Kommissionen har således förklarat i sina svar att de av de franska konkurrensmyndigheterna ålagda åtagandena ”skulle stå i strid” med de åtaganden som godkänts av kommissionen, exempelvis om det föreskrevs en skyldighet för SEB att överlåta produktionsenheter. I ett sådant fall skulle SEB inte längre på begäran av licensinnehavare kunna ingå inköpsavtal för alla eller vissa av de berörda produkterna, såsom föreskrivs i punkt 1 d första stycket i åtagandena.

183 Det är riktigt, såsom sökanden anfört, att de i beslutet godtagna åtagandena kan påverkas av punkt 2 g i åtagandena (nedan kallad ”omförhandlingsklausulen”). Såsom framgår av kommissionens exempel för att illustrera en situation där åtagandena ”skulle stå i strid” med andra åtaganden, kan nämligen tillämpningen av nämnda klausul föranleda kommissionen att se över de i godkännandebeslutet godtagna åtagandena för att ta hänsyn till utgången i förfarandet vid de franska konkurrensmyndigheterna. I det fall som kommissionen givit som exempel skulle kommissionen genom att tillämpa nämnda klausul kunna upphäva den skyldighet för SEB som finns angiven i punkt 1 d första stycket i åtagandena att utföra leveranser åt licensinnehavarna på deras begäran.

184 Det måste således slås fast att effektiviteten hos de i godkännandebeslutet godtagna åtagandena kan påverkas på två sätt av omförhandlingsklausulen. Dels kan nämnda klausul leda till en senare översyn av nämnda åtaganden och på så

sätt underminera licensinnehavarnas förvärvade rättigheter på grundval av de åtaganden som godtagits i godkännandebeslutet, dels kan omförhandlingsklausulen enbart genom att det i den föreskrivs en möjlighet att vid ett senare tillfälle se över åtagandena, avskräcka aktörer från att ansöka om licens avseende varumärket Moulinex.

185 Förstainstansrätten skall pröva sökandens anmärkningar och argument med hänsyn till dessa båda aspekter.

186 För det första, i den mån sökanden genom denna anmärkning har förebrått kommissionen att den godtog nämnda omförhandlingsklausul, såvitt den kan medföra en översyn av de åtaganden som föreskrivs genom godkännandebeslutet, skall det erinras om att de franska konkurrensmyndigheterna, genom sitt beslut av den 8 juli 2002, antaget efter hänskjutande, godtog ifrågavarande koncentration utan att ålägga några åtaganden.

187 Det skall under dessa förhållanden slås fast, såsom kommissionen med rätta har framhållit i sina svar på förstainstansrättens skriftliga frågor, att SEB inte kommer att kunna åberopa punkt 2 g i åtagandena, eftersom det för tillämpning av denna punkt krävs att de franska myndigheternas godkännande villkoras av vissa åtaganden.

188 Eftersom sökandens anmärkning följaktligen inte längre har något föremål när förstainstansrätten skall avgöra målet, saknas anledning att döma i saken.

189 Även om de franska konkurrensmyndigheterna när de godkände koncentrationen hade ålagt åtaganden, bör det i vart fall noteras att eftersom det enligt punkt 2 g i åtagandena krävs en begäran i förväg från SEB:s sida för att de i godkännandebeslutet godtagna åtagandena skall kunna ses över, skulle sökandens rättsliga

ställning i detta skede inte ha påverkats och anmärkningen skulle således inte ha kunnat upptas till prövning.

- 190 Sökandens rättsliga ställning skulle nämligen endast ha påverkats om SEB hade framställt en begäran om omförhandling varefter kommissionen hade sett över de i godkännandebeslutet föreskrivna åtagandena. I det fallet skulle sökanden vid behov kunnat väcka talan om ogiltigförklaring vid förstainstansrätten. Det skall i detta hänseende understrykas att nämnda talan inte skulle ha avsett punkt 2 g i åtagandena, utan det nya beslut som kommissionen skulle ha fattat i syfte att ändra de i godkännandebeslutet föreskrivna åtagandena.
- 191 För det andra, i den mån sökanden genom denna anmärkning har förebrått kommissionen att den godtog omförhandlingsklausulen, enbart därför att den finns föreskriven i godkännandebeslutet kan avskräcka aktörer från att ansöka om licens, bör en undersökning företas av verkningarna av nämnda klausul på dessa aktörer vid tidpunkten för antagandet av godkännandebeslutet.
- 192 Det skall härvidlag uppmärksammas att omförhandlingsklausulen, vid tidpunkten för antagandet av godkännandebeslutet, påverkade den rättsliga ställning som tillkommer de potentiella sökandena av licens avseende varumärket Moulinex genom att det i detta skede av förfarandet var osäkert vad förfarandet vid de franska konkurrensmyndigheterna skulle resultera i.
- 193 Någon sådan osäkerhet skulle emellertid inte föreligga efter det att de franska konkurrensmyndigheterna antagit sitt beslut. Under dessa förhållanden förefaller det således som om omförhandlingsklausulen hade den verkan att den inte hindrade utan snarare uppsköt ingåendet av licensavtal avseende varumärket Moulinex till den tidpunkt då de aktörer som var intresserade av varumärket skulle kunna få vetskap om utgången i förfarandet i Frankrike.

- 194 Det skall dock framhållas att ingåendet av licensavtal inte uppsköts på obegränsad tid. Enligt artikel 9.6 i förordning nr 4064/89 skall rapporter om eller tillkännagivanden av resultatet av den berörda medlemsstatens behöriga myndigheters undersökning av koncentrationen offentliggöras senast fyra månader efter kommissionens hänskjutande. Dessutom måste enligt punkt 1 h i åtagandena vissa tidsfrister iakttas när SEB ingår licensavtal som endast i undantagsfall kan förlängas. Parterna underrättade förstainstansrätten vid förhandlingen om att just en sådan förlängning hade medgivits för att de som ansökte om licensavtal skulle kunna få kännedom om utgången i förfarandet vid de franska konkurrensmyndigheterna. För det fall att SEB i enlighet med punkt 2 e iv inte har ingått licensavtalen inom den tidsfrist som föreskrivs i punkt 1 h kommer en förvaltare att träda i SEB:s ställe och fullgöra detta uppdrag.
- 195 Följaktligen kan inte punkt 2 g i åtagandena ha varit till men för åtagandenas effektivitet vid tidpunkten för beslutets antagande. Sökandens anmärkning är därför ogrundad i detta avseende.

h) Avsaknaden av licenser i Italien, Spanien och Finland

Parternas argument

- 196 De'Longhi har vid förhandlingen påstått att åtagandena inte kunde skingra de allvarliga tvivlen beträffande koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden på vissa berörda marknader i Italien, Spanien och Finland.

- 197 Vad gäller de berörda marknaderna i Italien har De'Longhi uppmärksammat att den nya enheten enligt själva godkännandebeslutet kommer att inneha marknadsandelar som överstiger 40 procent på de tre berörda produktmarknaderna, det vill säga marknaderna för matberedare, informella måltider och vattenkokare. De'Longhi har dock framhållit att kommissionen inte har ålagt något åtagande i denna medlemsstat. Efter att ha ansett i skäl 121 i beslutet att koncentrationen kommer att ha liten inverkan på konkurrensen på marknaden för matberedare, eftersom den nya enheten är utsatt för konkurrens, särskilt från Braun (10—20 procent), Philips (0—10 procent), och De'Longhi (0—10 procent), fann kommissionen i skäl 123 att koncentrationen inte gav anledning till allvarliga tvivel på marknaderna för vattenkokare och informella måltider med motiveringen att dessa marknader vardera endast motsvarar cirka 0—5 procent av hela "köksseriens värde" inom små elektriska hushållsapparater. De kunder som är återförsäljare kommer nämligen att få möjlighet att bestraffa varje försök till konkurrensbegränsande beteende på dessa marknader genom färre inköp av SEB:s och Moulinex produkter på de övriga marknader där den kombinerade enheten har 90—100 procent av sin omsättning. Enligt kommissionen skulle denna möjlighet göra varje prisökning från parternas sida på de två berörda marknaderna olönsam.
- 198 De'Longhi har noterat att samma resonemang används i fråga om de berörda marknaderna i Spanien (skälen 115—117) och i Finland (skälen 118—120).
- 199 Detta resonemang är helt grundlöst enligt De'Longhi. Bolaget gör tvärtom den bedömningen att de återförsäljare som är verksamma inom stormarknadsdistributionen i stället för att vidta vedergällningsåtgärder, kommer att föredra att samarbeta med SEB för att utestänga de leverantörer som är konkurrenter till SEB från denna form av distribution som inte kan erbjuda samma leveransvillkor som SEB.
- 200 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att De'Longhis argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 201 Det skall erinras om att det framgår av sökandens svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten som syftade till att förmå sökanden att precisera anmärkningen om avsaknaden av åtaganden i vissa medlemsstater, att sökanden genom denna anmärkning inte har bestridit analysen som sådan av de berörda marknaderna i Italien, Spanien och Finland, utan endast det faktum att kommissionen inte undersökte interaktionen mellan de olika nationella marknaderna.
- 202 Genom de ovan anförda argumenten önskar emellertid De'Longhi just bestrida den analys som kommissionen utförde av de berörda marknaderna i Italien, Spanien och Finland.
- 203 Det måste konstateras att De'Longhi härigenom har ändrat föremålet för talan såsom det definieras i ansökan. Även om artikel 40 tredje stycket i EG-stadgan för domstolen och artikel 116.3 i rättegångsreglerna inte förhindrar att intervenienten framför nya eller andra argument än dem som framförs av den part vilken han stödjer, för att hans intervention inte skall begränsas till en upprepning av de argument som framförts i ansökan, kan det inte medges att dessa bestämmelser gör det möjligt för honom att ändra eller förvränga föremålet för talan som definieras i ansökan genom att anföra nya grunder (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 23 februari 1961 i mål 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mot Höga myndigheten*, REG 1961, s. 1, 37, svensk specialutgåva, volym 1, s. 69, av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, *CIRFS m.fl. mot kommissionen*, REG 1993, s. I-1125, punkt 22, svensk specialutgåva, volym 14, s. 83, och av den 8 juli 1999 i mål C-245/92 P, *Chemie Linz mot kommissionen*, REG 1999, s. I-4643, punkt 32, förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, *Siemens mot kommissionen*, REG 1995, s. II-1675, punkt 21, av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, *British Airways m.fl. mot kommissionen*, REG 1998, s. II-2405, punkt 75, av den 1 december 1999 i de förenade målen T-125/96 och T-152/96, *Boehringer mot rådet och kommissionen*, REG 1999, s. II-3427, punkt 183, och av den 28 februari 2002 i mål T-395/94, *Atlantic Container Line m.fl. mot kommissionen*, REG 2002, s. II-875, punkt 382).

- 204 Det skall därför anses att eftersom intervenienterna enligt artikel 116.3 i rättegångsreglerna måste godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för deras intervention och enligt artikel 40 fjärde stycket i stadgan för domstolen endast en av parternas yrkanden får biträdas genom yrkandena i interventionsansökan, är De'Longhi i sin egenskap av intervenient inte behörig att åberopa denna grund om avsaknad av licens i Italien, Spanien och Finland. Den av intervenienten åberopade grunden skall följaktligen avvisas.
- 205 Det skall vidare uppmärksammas att om förstainstansrätten skulle pröva denna grund och i förekommande fall bifalla talan, skulle följderna bli ett åsidosättande av rätten till försvar under det rättsliga förfarandet. Eftersom denna grund, inom ramen för den skyndsamma handläggningen med stöd av artikel 76a i rättegångsreglerna, inte i enlighet med punkt 2 i denna bestämmelse har blivit föremål för en inlaga i den mening som avses i artikel 116.4 i rättegångsreglerna och inte med nödvändighet och oundvikligen framförts för första gången vid förhandlingen inför förstainstansrätten, kan den skada kommissionens rätt att i enlighet med den kontradiktoriska principen ta ställning i denna fråga (se, för ett liknande resonemang, domstolens domar av den 10 januari 2002 i mål C-480/99 P, *Plant m.fl. mot kommissionen och South Wales Small Mines*, REG 2002, s. I-277, punkterna 24 och 33, och av den 14 maj 1998 i mål C-259/96 P, *rådet mot De Nil och Impens*, REG 1998, s. I-2915, s. 31).
- 206 Talan kan således inte vinna bifall på denna grund.

i) Marknadsuppdelningen avseende varumärket Moulinex

Parternas argument

- 207 De'Longhi har vid förhandlingen för första gången gjort gällande att de i godkännandebeslutet godtagna åtagandena leder till en uppdelning av markna-

derna vad gäller varumärket Moulinex. Bolaget har understrukit att denna uppdelning förstärks genom punkt 1 c sista stycket i åtagandena enligt vilken det är förbjudet för licensinnehavarna att exportera produkter som de saluför under varumärket Moulinex till de övriga licensinnehavarnas och SEB:s områden.

208 Enligt De'Longhi finns det inte täckning för en sådan marknadsuppdelning i kommissionens förordning (EG) nr 240/96 av den 31 januari 1996 om tillämpning av fördragets artikel [81].3 på vissa grupper av avtal om tekniköverföring (EGT L 31, s. 2) och den är följaktligen förbjuden enligt artikel 81.1.

209 Eftersom De'Longhi fäst kommissionens uppmärksamhet på denna problematik under det administrativa förfarandet anser bolaget att kommissionen borde ha kontrollerat om åtagandena inte gav anledning till tvivel i detta hänseende.

210 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att De'Longhis argumentation på denna punkt inte kan godtas.

Förstainstansrättens bedömning

211 Det skall noteras att genom att hävda att det genom åtagandena verkställs en uppdelning av marknaden avseende varumärket Moulinex har De'Longhi åberopat en grund som inte anförts av sökanden.

- 212 Även om artikel 37 tredje stycket i EG-stadgan för domstolen och artikel 116.3 i rättegångsreglerna inte förhindrar att intervenienten framför nya eller andra argument än dem som framförs av den part vilken han stödjer, för att hans intervention inte skall begränsas till en upprepning av de argument som framförts i ansökan, kan det inte medges att dessa bestämmelser gör det möjligt för honom att ändra eller förvränga föremålet för talan som definieras i ansökan genom att anföra nya grunder (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mot Höga myndigheten*, i det ovannämnda målet *CIRFS m.fl. mot kommissionen*, punkt 22, i det ovannämnda målet *Chemie Linz mot kommissionen*, punkt 32, i det ovannämnda målet *Siemens mot kommissionen*, punkt 21, i de förenade ovannämnda målen *British Airways m.fl. mot kommissionen*, punkt 75, i de förenade ovannämnda målen *Boehringer mot rådet och kommissionen*, punkt 183, och i det ovannämnda målet *Atlantic Container Line m.fl. mot kommissionen*, punkt 382).
- 213 Det skall därför anses att eftersom intervenienterna enligt artikel 116.3 i rättegångsreglerna måste godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för deras intervention och eftersom enligt artikel 40 fjärde stycket i stadgan för domstolen endast en av parternas yrkanden får biträdas genom yrkandena i deras interventionsansökan, är *De'Longhi* i sin egenskap av intervenient inte behörig att åberopa denna grund om att en marknadsuppdelning uppstår genom åtagandena. Den av intervenienten åberopade grunden skall följaktligen avvisas.
- 214 I vart fall saknas stöd för den åberopade grunden även om den kunde upptas till sakprövning.
- 215 Det framgår av artikel 2.1 i förordning nr 4064/89 att när kommissionen, inom ramen för sin undersökning av huruvida en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden prövar om koncentrationen skapar eller förstärker en dominerande ställning i den mening som avses i punkt 2 i denna bestämmelse, skall den därvid ”ta hänsyn till behovet av att bevara och utveckla en effektiv

konkurrens inom den gemensamma marknaden mot bakgrund av bl.a. strukturen på alla de berörda marknaderna och den faktiska eller potentiella konkurrensen från företag som är belägna antingen inom eller utanför gemenskapen”.

216 Det är följaktligen korrekt som De'Longhi har gjort gällande att kommissionen i samband med förfarandet för tillämpning av förordning nr 4064/89 inte kan godta åtaganden som strider mot de konkurrensregler som införts genom fördraget i den mån dessa hindrar bevarandet eller utvecklandet av en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden. I detta sammanhang skall kommissionen bedöma åtagandenas förenlighet med den gemensamma marknaden enligt kriterierna i artikel 81.1 och 81.3 EG (som i jämförelse med artikel 83 EG utgör en av de rättsliga grunderna för förordning nr 4064/89) (se förstainstansrättens dom av den 20 november 2002 i mål T-251/00, Lagardère mot kommissionen, REG 2002, s. II-4825, punkt 85).

217 Det skall emellertid framhållas i förevarande mål, för det första att det enligt punkt 1 c sista stycket i åtagandena föreskrivs att ”licensinnehavaren eller licensinnehavarna [vidare skall] förbinda sig att endast saluföra produkter med varumärket Moulinex på det eller de områden där han har tillstånd att göra detta och som produkterna är avsedda för”. I motsats till vad De'Longhi har hävdad följer det inte av ordalydelsen i denna klausul att åtagandena uttryckligen innebär ett förbud för licensinnehavarna att under varumärket Moulinex exportera till de övriga medlemsstaterna. Nämnada klausul kan nämligen tolkas på så sätt att den endast utgör en skyldighet för licensinnehavarna att saluföra produkter med varumärket Moulinex på det område som tilldelats dem. En klausul genom vilken en licensinnehavare tvingas att koncentrera försäljningen av produkter som omfattas av licensen till sitt område har i princip inte till syfte eller resultat att begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 81.1 EG.

218 Det måste för det andra slås fast att, även om den omtvistade klausulen enligt vad sökanden har hävdad skulle tolkas på så sätt att den innebär ett förbud för licensinnehavarna att exportera produkter med varumärket Moulinex till andra medlemstater, De'Longhi inte har visat på vad sätt denna klausul i förevarande

mål skulle strida mot artikel 81.1 EG. De'Longhi har inte förklarat hur den omtvistade klausulen, med hänsyn till de berörda produktmarknadernas nationella geografiska dimension och avsaknaden av påtaglig parallellimport mellan medlemsstaterna, på ett avsevärt sätt skulle kunna begränsa konkurrensen på den berörda produktmarknaden inom gemenskapen eller på ett påtagligt sätt påverka handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 81.1 EG. Enligt fast rättspraxis kan även ett avtal med absolut områdesskydd undgå förbudet i artikel 81.1 EG om det endast har en obetydlig inverkan på marknaden (domstolens dom av den 28 april 1998 i mål C-306/96, Javico, REG 1998, s. I-1983, punkt 17, av den 7 juni 1983 i de förenade målen 100/80—103/80, Musique diffusion française m.fl. mot kommissionen, REG 1983, s. 1825; svensk specialutgåva, volym 7, s. 133, punkt 85, och av den 9 juli 1969 i mål 5/69, Völk, REG 1969, s. 295, punkt 7).

- 219 De'Longhi har dessutom inte kunnat visa att en licensinnehavare av varumärket Moulinex, som inte skulle vara skyddad mot den åtminstone livliga konkurrensen från andra licensinnehavares sida på det område som tilldelats bolaget, skulle vara beredd att ta risken med att saluföra produkter som bär detta varumärke i form av "co-branding" med hans eget varumärke. Det skall i detta avseende erinras om att syftet med åtagandena är att låta licensinnehavarna under en övergångsperiod under vilken de har rätt att använda sitt eget varumärke tillsammans med varumärket Moulinex, säkerställa att varumärket Moulinex överförs till licensinnehavarnas egna varumärken så att dessa får möjlighet att effektivt konkurrera med varumärket Moulinex efter övergångsperiodens utgång när SEB på nytt får rätt att använda varumärket Moulinex i de nio berörda medlemsstaterna. Det måste dock konstateras att avsaknaden av varje skydd för licensinnehavarna mot den åtminstone aktiva konkurrensen från övriga licensinnehavare skulle mot denna bakgrund kunna underminera de med varumärket Moulinex konkurrerande varumärkenas försök att stärka sin ställning och på så sätt hämma konkurrensen på den berörda marknaden på gemenskapens territorium. Följaktligen kan inte föreskrifterna i den omtvistade klausulen i den mån de innebär ett förbud mot aktiv försäljning anses vara konkurrensbegränsande till sin karaktär i den mening som avses i artikel 81.1 EG (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 8 juni 1982 i mål 258/78, Nungesser och Eisele mot kommissionen, REG 1982, s. 2015, punkt 57, och av den 6 oktober 1982 i mål 262/81, Coditel m.fl., REG 1982, s. 3381, punkt 15).

220 Det framgår av dessa överväganden att De'Longhis argumentering om att det med anledning av åtagandena skett en uppdelning av marknaden inte kan godtas.

j) Slutsats angående den första grunden

221 Det framgår av det ovan anförda att inte någon av de anmärkningar eller något av de argument som sökanden har framfört kan styrka att kommissionen genom att godta de åtaganden som SEB föreslog i slutet av etapp 1 har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning.

222 Talan kan därför inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Huruvida åtagandena föreslogs för sent

a) Parternas argument

223 Sökanden har med stöd av De'Longhi gjort gällande att kommissionen inte borde ha tillåtit SEB att göra betydande ändringar i sitt förslag till korrigerande åtgärder efter marknadsundersökningen, utan att kommissionen i stället borde ha antagit ett beslut med stöd av artikel 6.1 c i förordning nr 4064/89.

- 224 Sökanden har anfört att de korrigerande åtgärderna i etapp 1 endast kan bli föremål för små ändringar efter marknadsundersökningen eftersom åtagandena måste vara ”utformade för att klara upp ett lättidentifierat konkurrensproblem” (punkt 37 i meddelandet om begränsningar). I förevarande mål var de åtaganden som ursprungligen föreslogs av SEB under etapp 1, enligt sökandens uppfattning, gravt och uppenbart otillräckliga.
- 225 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att sökandens argumentation på denna punkt inte kan godtas.

b) Förstainstansrättens bedömning

- 226 Det skall erinras om att parterna i koncentrationen har föreslagit kommissionen åtaganden vid tre tillfällen under etapp 1, det vill säga den 5 december 2001, den 18 december 2001 och vid en senare inte närmare angiven tidpunkt före godkännandebeslutets antagande den 8 januari 2002.
- 227 Innehållet i vart och ett av dessa åtaganden var väsentligen följande:

— I den ursprungliga versionen av åtagandena av den 5 december 2001 (nedan kallad den ursprungliga versionen av åtagandena) föreskrevs att berörda produkter av varumärket Moulinex tillhörande fem kategorier skulle dras tillbaka från hela EES-området under en period av två till fem år.

- I den ändrade versionen av åtagandena av den 18 december 2001 (nedan kallad den ändrade versionen av åtagandena) föreskrevs en exklusiv licens avseende varumärket Moulinex på tre år förbunden med ett åtagande om att under ytterligare ett år efter det att licensens giltighetstid löpt ut avstå från att gå in på marknaden under varumärket Moulinex för alla produktkategorierna i Belgien, Grekland, Nederländerna och Portugal samt för kategorin fritöser i Tyskland, Österrike, Danmark, Norge och Sverige. Det föreskrevs även en inköpsskyldighet för licensinnehavarna avseende fyra av de berörda produktkategorierna.

- I den slutliga versionen som godtogs i godkännandebeslutet (nedan kallad den slutliga versionen av åtagandena) föreskrevs en exklusiv licens avseende varumärket Moulinex under en period av fem år förbunden med ett åtagande om att avstå från att träda in på marknaden under varumärket Moulinex under en period av tre år efter det att licensen upphört att gälla avseende alla produktkategorier inom små elektriska hushållsapparater i Österrike, Tyskland, Belgien, Danmark, Grekland, Norge, Nederländerna, Portugal och Sverige samt en inköpsskyldighet under två år som ålades licensinnehavaren i Tyskland avseende en av de berörda produktkategorierna.

228 Det skall framhållas att artikel 18.1 i förordning nr 447/98 har följande lydelse:

”Åtaganden som har föreslagits till kommissionen av de berörda företagen enligt artikel 6.2 i förordning (EEG)... nr 4064/89, vilka av parterna är avsedda att utgöra grunden för ett beslut enligt artikel 6.1 b i den förordningen skall lämnas till kommissionen senast tre veckor från det datum då anmälan mottagits.”

- 229 Eftersom anmälan av koncentrationen i förevarande mål skett den 13 november 2001, löpte tidsfristen ut den 5 december 2001 för att föreslå kommissionen åtaganden under etapp 1, med tillämpning av den i artiklarna 6—9 och 18.3 i förordning nr 447/98 angivna metoden för beräkning av tidsfrister. Härav följer att den ursprungliga versionen av åtagandena inkom till kommissionen inom den tid som föreskrivs i artikel 18.1 i förordning nr 447/98.
- 230 Det är emellertid utrett att den ursprungliga versionen av åtagandena inte är den som slutligen godtogs av kommissionen i godkännandebeslutet. Enligt skäl 135 i godkännandebeslutet innebar nämligen inte den ursprungliga versionen av åtagandena att de allvarliga tvivel som kommissionen hyste om koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden helt kunde skingras därför att den inte gjorde det möjligt att substituera en aktör mot Moulinex och inte rörde alla marknader där koncentrationen skulle kunna ge anledning till allvarliga tvivel.
- 231 Det är dock utrett att såväl den ändrade versionen av åtagandena som den slutliga versionen av dessa ingavs av parterna i koncentrationen efter att den tidsfrist på tre veckor som anges i artikel 18.1 i förordning nr 447/98 löpt ut. Under dessa förhållanden skall det undersökas om kommissionen hade rätt att godta åtagandena utan att överträda denna bestämmelse.
- 232 Förstainstansrätten skall när den genomför denna undersökning först beakta de tillämpliga bestämmelserna i förordningarna nr 4064/89 och 447/98.
- 233 Det bör framhållas att kommissionen enligt artikel 18.1 i förordning nr 447/98 senast tre veckor från det datum då anmälan mottogs skall delges åtaganden från parterna i koncentrationen som ”av parterna är avsedda att utgöra grunden” för ett beslut som antagits i slutet av etapp 1.

- 234 Det föreskrivs likaledes i artikel 10.1 andra stycket i förordning nr 4064/89 att etapp 1 skall skjutas fram sex veckor om de berörda företagen, sedan en koncentration har anmälts, gör åtaganden enligt artikel 6.2 i nämnda förordning "som parterna vill skall beaktas" i ett beslut i slutet av etapp 1.
- 235 Det framgår av ordalydelsen i dessa bestämmelser att den treveckorsfrist som finns angiven i artikel 18.1 i förordning nr 447/98 är utformad som en bindande tidsfrist för parterna i koncentrationen i den meningen att om dessa lägger fram åtaganden efter det att tidsfristen löpt ut är kommissionen inte skyldig att beakta dem under etapp 1. Däremot framgår det inte av ovannämnda bestämmelser att kommissionen skulle vara förhindrad att beakta sådana försenade åtaganden.
- 236 För att det skall kunna avgöras om artikel 18.1 i förordning nr 447/98 likväl inte bör tolkas på detta sätt, skall bestämmelsen studeras mot bakgrund av de syften som eftersträvas.
- 237 Det skall i detta hänseende framhållas att nämnda bestämmelse infördes genom förordning nr 447/98 som upphävde rådets förordning (EG) nr 3384/94 av den 21 december 1994 om anmälningar, tidsfrister och förhör enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 (EGT L 377, s. 1) efter det att förordning nr 1310/97 antagits. Genom den sistnämnda förordningen skapades en rättslig ram för erbjudanden om åtaganden under etapp 1. I skäl 16 i förordning nr 447/98 anger kommissionen att "[f]ör att göra det möjligt för kommissionen att göra en riktig bedömning av åtaganden med syfte att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden, och för att säkerställa vederbörligt samråd med andra berörda parter, tredje man och myndigheterna i medlemsstaterna" måste tidsfrister för att lägga fram sådana åtaganden enligt förordningen fastställas.

- 238 Det följer således av detta övervägande att kommissionen, genom att införa den i artikel 18.1 i förordning nr 447/98 angivna tidsfristen, har velat säkerställa att den förfogar över den tid som behövs för att värdera åtagandena och samråda med tredje man. Även om eftersträvandet av detta syfte med nödvändighet kräver att den i bestämmelsen föreskrivna tidsfristen är bindande för parterna i koncentrationen för att dessa skall fråntas möjligheten att lägga fram åtaganden före utgången av etapp 1, inom en tidsfrist som varken ger kommissionen tillräckligt med tid för att bedöma dem eller för att samråda med tredje man, krävs det inte alls att tidsfristen är bindande för kommissionen eftersom det är fullt möjligt att den med beaktande av omständigheterna i ärendet finner att en kortare tidsfrist är tillräcklig för att genomföra nämnda värderingar och samråd.
- 239 Härav följer att artikel 18.1 i förordning nr 447/98 skall förstås så, att även om parterna i en koncentration inte kan tvinga kommissionen att ta hänsyn till åtaganden och ändringar i dessa som inges efter treveckorsfristens utgång, måste kommissionen däremot, om den anser sig ha tillräckligt med tid för att pröva åtagandena, kunna tillåta koncentrationen, även om ändringar inges efter treveckorsfristens utgång.
- 240 Det följer därför av vad som anförts ovan att kommissionen hade rätt att godta den ändrade versionen av åtagandena och den slutliga versionen av dessa efter det att den i artikel 18.1 i förordning nr 447/98 angivna tidsfristen löpt ut, eftersom nämnda tidsfrist inte var bindande för kommissionen.
- 241 Det skall i vart fall konstateras att kommissionen när den godtog nämnda åtaganden, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, handlade i överensstämmelse med de principer på detta område som redogörs för i tillkännagivandet om korrigerande åtgärder.

242 Förstainstansrätten understryker inledningsvis i detta avseende att, i motsats till vad kommissionen har föreslagit i sitt svaromål, det inte förhåller sig så att nämnda tillkännagivande saknar rättsligt bindande verkan. Kommissionen är nämligen bunden av de tillkännagivanden som den antar beträffande kontroll av företagskoncentrationer i den mån de inte avviker från reglerna i fördraget och förordning nr 4064/89 (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 13 juni 2002 i mål C-382/99, Nederländerna mot kommissionen, REG 2002, s. I-5163, punkt 24, och av den 26 september 2002 i mål C-351/98, Spanien mot kommissionen, REG 2002, s. I-8031, punkt 53). Kommissionen kan för övrigt inte vägra att tillämpa regler som den ålagt sig själv (se bland annat förstainstansrättens dom av den 17 december 1991 i mål T-7/89, Hercules Chemicals mot kommissionen, REG 1991, s. II-1711, punkt 53; svensk specialutgåva, volym 11, s. II-83).

243 Kommissionen uppger emellertid följande i sitt tillkännagivande om korrigerande åtgärder:

”37 Om bedömningen visar att de erbjudna åtagandena inte är tillräckliga för att avlägsna de konkurrensproblem som uppkommit till följd av sammanläggningen, kommer parterna att underrättas om detta. Eftersom lösningarna i etapp 1 är utformade för att klara upp ett lättidentifierat konkurrensproblem, kan endast ändringar av begränsad karaktär godtas i fråga om de föreslagna åtgärderna. Sådana ändringar, presenterade som en direkt reaktion på resultaten av samrådet, omfattar klagöranden och/eller förbättringar som garanterar att åtagandena kan utföras och att de är effektiva.”

244 När det i förevarande mål gäller ändringar som gjorts i den slutliga versionen av de åtaganden som gjorts i den ändrade versionen, är det uppenbart, och detta har inte bestridits av sökanden, att de utgör ändringar av begränsad karaktär i den mening som avses i punkt 37 i tillkännagivandet om korrigerande åtgärder. I jämförelse med den tidigare versionen av åtagandena innebär den slutliga versionen enbart att den exklusiva licensen förlängs och den efterföljande skyldigheten att inte träda in på marknaden utvidgas till att ytterligare fem

medlemsstater omfattas av den princip som tillämpas i fråga om de fyra första, enligt vilken licensen kommer att avse alla de produkter som tillhör små elektriska hushållsapparater och slutligen att inköpsskyldighetens omfattning minskas. Eftersom dessa ändringar endast rör räckvidden i tiden, i termer av produkter och i termer av geografisk omfattning, av de skyldigheter som anges i den ändrade versionen av åtagandena, kan de betraktas som ändringar av begränsad karaktär som syftar till att förbättra den ändrade versionen av åtagandena i den mening som avses i artikel 37 i tillkännagivandet om korrigerande åtgärder.

245 Vad gäller de ändringar i den ursprungliga versionen som infördes genom den ändrade versionen av åtagandena vilka bestod i att omvandla skyldigheten att dra tillbaka varumärket Moulinex till en skyldighet att bevilja en exklusiv licens till nämnda varumärke, skall det slås fast att beviljandet av en exklusiv licens i likhet med tillbakadragandet av varumärket får till följd att innehavaren av varumärket Moulinex, i detta fall SEB, fräntas rätten att använda detta varumärke på de berörda områdena. Under dessa förhållanden kan den omständigheten, att beviljandet av en exklusiv licens dessutom gör det möjligt för tredje part att använda varumärket, betraktas som en "förbättring" i jämförelse med enbart ett tillbakadragande.

246 I förevarande mål föreskrevs vidare i punkt 1.1 b första stycket och punkt 1.2 b första stycket i den ändrade versionen av åtagandena att SEB förband sig att avstå från att använda varumärket Moulinex under ett års tid efter det att licensavtalet löpt ut. Det föreskrevs vidare i punkt 1.1 a andra stycket och i punkt 1.2 a tredje stycket att licensinnehavarna när som helst under licenstiden som uppgick till tre år kunde upphöra med att använda varumärket Moulinex för att slutgiltigt övergå till sitt eget varumärke. Med tillämpning av dessa bestämmelser drogs varumärket Moulinex tillbaka från marknaden under minst ett år och, åtminstone i teorin, under högst fyra år. Efter det att den slutliga versionen av åtagandena antagits, utsträcktes licensens giltighetstid till fem år, och SEB:s skyldighet att avstå från att använda varumärket Moulinex efter det att licensavtalet upphört att gälla uppskötts tre år, så att varumärket Moulinex kommer att dras tillbaka från marknaden under en period av minst tre år, och åtminstone i teorin under högst åtta år. Härav följer att i motsats till vad sökanden har hävdats inskränks inte åtagandena i den ändrade och i den slutliga versionen till att ersätta det tillbakadragande av varumärket Moulinex som

föreskrivs i den ursprungliga versionen med beviljandet av licenser för nämnda varumärke, utan förstärker tillbakadragandet genom att SEB tvingas att bevilja en licens. Även av detta skäl visar sig den ändrade och den slutliga versionen av åtagandena vara en "förbättring" i jämförelse med den ursprungliga versionen.

- 247 Även om det inte verkar som om tredje parter uttryckligen har rådfrågats med avseende på den ursprungliga versionen av åtagandena, kan denna förbättring vidare betraktas som en "direkt reaktion på resultaten av samrådet" med tredje part som garanterar att åtagandena "kan utföras och att de är effektiva". Som svar på fråga 25 i det frågeformulär som ställdes till konkurrenterna har sökanden själv betonat att "två kriterier har en grundläggande betydelse för att säkerställa en hållbar ställning på varje berörd nationell marknad: märkestroheten och den strukturella tillgången till olika distributionsnät". Med avseende på dessa svar var det logiskt att kommissionen drog slutsatsen av samrådet med tredje parter att en licens avseende varumärket Moulinex utgjorde en direkt reaktion på de av tredje parter angivna problemen, eftersom en sådan licens, till skillnad från enbart ett tillbakadragande av varumärket, gör det möjligt att substituera Moulinex med en aktör som har ett välrenommerat varumärke och har tillgång till distributionskanaler.
- 248 Det framgår för övrigt av handlingarna i målet vid förstainstansrätten att De'Longhi, i en skrivelse daterad den 17 december 2001 "om eventuella åtaganden av SEB", uttryckligen uppgav till kommissionen att "som ett alternativ till överlåtelse skulle det kunna förväntas ett åtagande från SEB:s sida att bevilja licenser avseende varumärket Moulinex till tredje parter som är förvärvare på alla nationella marknader där koncentrationen medför särskilt betydande konkurrensbegränsande verkningar". Även om, såsom De'Longhi har gjort gällande vid förhandlingen, bolaget har nyanserat denna inställning i sitt svar på frågeformuläret om åtagandena, daterat den 3 januari 2002, kvarstår inte desto mindre att det utgör ett indicium på att kommissionen kunde anse att ett licensåtagande utgjorde en omedelbar reaktion på samrådet med tredje parter eftersom De'Longhi självt hade framfört denna möjlighet innan den föreslogs av SEB.
- 249 Av alla dessa skäl kan den ändrade versionen av åtagandena och den slutliga versionen av dessa betraktas som ändringar med begränsad karaktär, som enligt

punkt 37 i tillkännagivandet om korrigerande åtgärder kan godtas av kommissionen efter det att den i artikel 18.1 i förordning nr 447/98 angivna tidsfristen löpt ut.

250 Talan kan således inte vinna bifall på den andra grunden.

Slutsats angående talan såvitt avser ogiltigförklaring av godkännandebeslutet

251 Det följer av det ovan anförda att sökandens talan såvitt avser ogiltigförklaring av godkännandebeslutet skall ogillas.

2. Angående talan såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet

252 Eftersom kommissionen har bestridit att talan kan upptas till sakprövning såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet, skall det först undersökas om sökanden har rätt att ifrågasätta nämnda beslut.

Upptagande till sakprövning

253 Kommissionen har gjort gällande att det föreligger rättegångshinder av två skäl. För det första har kommissionen gjort gällande att sökanden inte är direkt och

personligen berörd av hänskjutandebeslutet. För det andra har kommissionen hävdats att ansökan vad avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet inte uppfyller de formella kraven i rättegångsreglerna.

a) Huruvida sökanden är direkt och personligen berörd

Parternas argument

- 254 Kommissionen har gjort gällande, med stöd av Republiken Frankrike och SEB, i enlighet med artikel 114 i rättegångsreglerna att talan inte kan upptas till sakprövning eftersom den rör ett hänskjutandebeslut som inte är riktat till Philips och som inte direkt och personligen rör detta företag.
- 255 Kommissionen har betonat att hänskjutandebeslutet endast är riktat till Republiken Frankrike. Philips, som beslutet inte är riktat till, måste därför visa att företaget är direkt och personligen berört i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 256 Kommissionen anser att ett hänskjutandebeslut som antas med stöd av artikel 9 utgör ett "beslut" i den mening som avses i artikel 230 EG. Det går utöver de rent förberedande åtgärderna i ett administrativt förfarande, eftersom ansvaret för bedömningen av de aspekter av den anmälda koncentrationen som är föremål för kommissionens hänskjutande slutgiltigt överförs till myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

- 257 Kommissionen har emellertid påstått att, till skillnad mot ett beslut enligt artikel 6.1 a i förordning nr 4064/89 (se exempelvis förstainstansrättens dom av den 4 mars 1999 i mål T-87/96, Assicurazioni Generali och Unicredito mot kommissionen, REG 1999, s. II-203, och av den 19 maj 1994 i mål T-2/93, Air France mot kommissionen, REG 1994, s. II-323), har ett beslut som antas med stöd av artikel 9 i samma förordning, det vill säga hänskjutandebeslutet, ingen inverkan på tredje mans, det vill säga Philips, rättsliga ställning. Ett sådant beslut har enligt kommissionens uppfattning verkningar på den medlemsstats rättsliga ställning till vilken bedömningen av koncentrationen hänskjuts. Kommissionen har inte yttrat sig över huruvida beslutet kan ha verkningar på de anmälade parternas rättsliga ställning.
- 258 Kommissionen har i första hand betonat att inom ramen för ett beslut som antagits med stöd av artikel 9 i förordning nr 4064/89 måste den hänskjutna koncentrationens olika aspekter göras till föremål för en undersökning av de nationella myndigheterna. Kommissionen har i detta hänseende förklarat att ett sådant beslut endast kan fattas under de förhållanden som nämns i artikel 9.2 a och b vilka förutsätter att det i realiteten föreligger en konkurrenssituation som de nationella myndigheterna i fråga har goda förutsättningar att kunna behandla. Kommissionen har tillagt att hänskjutandet sker "för att denna stats nationella konkurrenslagstiftning skall tillämpas" (artikel 9.3 b) och att det föreskrivs i artikel 9.8 att "[v]id tillämpningen av denna artikel får den berörda medlemsstaten endast vidta sådana åtgärder som är absolut nödvändiga för att säkerställa eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga". Härav följer enligt kommissionen att den konkurrensfråga som beskrivs i begäran om hänskjutande skall undersökas, och utgången i det nationella prövningsförfarandet är på intet sätt avgjord i förväg eller förutbestämd.
- 259 Kommissionen har för det andra betonat att tredje man inte har någon som helst roll att spela i förfarandet enligt artikel 9 i förordning nr 4064/89 eftersom detta helt och hållet är bilateralt mellan kommissionen och den medlemsstat som är sökande. Enligt kommissionens uppfattning föder detta i hög grad tanken att lagstiftaren utgick ifrån att sådana beslut inte har några rättsverkningar för tredje man, annars hade det förmodligen förskrivits att tredje man skulle ombes att yttra sig.

- 260 Vidare har kommissionen hävdat att Philips rättsliga ställning inte kommer att påverkas av det slutliga beslut som fattas av de franska myndigheterna. Enligt kommissionen är värderingen av koncentrationens verkningar på den franska marknaden helt och hållet öppen, och varje talan från Philips sida som rör marknadssituationen skulle vara för tidigt väckt och, enligt kommissionen, missriktad. Kommissionen har tillagt att Philips kommer att förfoga över de möjligheter som erbjuds i fransk rätt att bestrida de franska myndigheternas ställningstagande för det fall att oenighet uppstår.
- 261 Kommissionen bestrider följaktligen alla de argument som sökanden åberopat till stöd för talans upptagande till sakprövning.
- 262 Vad beträffar Philips aktiva deltagande i ärendets handläggning har kommissionen erinrat om att tredje man inte har någon roll i det gemenskapsförfarande som leder till ett hänskjutandebeslut. Den omständigheten att Philips uppmanade kommissionen att inte godta de franska myndigheternas begäran kan inte påverka det ställningstagandet. I den mån Philips har hänvisat till sitt deltagande i det förfarande som leds av de franska myndigheterna, anser kommissionen att denna omständighet kan vara relevant för varje talan som företaget skulle vilja väcka i Frankrike mot detta förfarande, men det saknar relevans för en talan som väcks mot ett beslut som antagits av en annan myndighet, det vill säga kommissionen.
- 263 Vad beträffar den omständigheten att kommissionen har bedömt situationen i konkurrenshänseende och därvid särskilt beaktat Philips ställning som främsta konkurrent till parterna i koncentrationen, har kommissionen understrukt att Philips uttryckligen kopplar detta argument till godkännandebeslutet. Kommissionen har härav dragit slutsatsen att Philips inte har för avsikt att åberopa argumentet i samband med frågan huruvida den talan som väckts mot hänskjutandebeslutet kan upptas till sakprövning. Kommissionen anser att det är uppenbart att Philips gör rätt i att inte basera sig på ordalydelsen i godkännandebeslutet med avseende på en marknad beträffande vilken kommissionen har anförtrott en annan myndighet analysen.

- 264 Vad gäller den omständigheten att Philips var en av de (mindre lyckosamma) intressenterna i vissa delar av Moulinex verksamhet och att dess marknads-situation kommer att påverkas kännbart av den franska ministerns beslut och de villkor som kommissionen ålade med stöd av artikel 6.2 i förordning nr 4064/89, har kommissionen återigen gjort gällande att i den mån dessa argument hänför sig till ett beslut som skall fattas av de franska myndigheterna, kan de vara relevanta inom ramen för varje talan som väcks av Philips mot detta beslut. Däremot har kommissionen understrukit att hänskjutandebeslutet inte har någon inverkan på Philips ställning på den franska marknaden.
- 265 Av alla dessa skäl har kommissionen dragit slutsatsen att talan borde avvisas såvitt avser hänskjutandebeslutet. Kommissionen har begärt att förstainstans-rätten beslutar specifikt om upptagandet till sakprövning av denna aspekt av målet som utgör den främsta grunden vad gäller hänskjutandebeslutet och som är en fråga av avsevärd betydelse för kommissionen. Anledningen till denna specifika begäran är att de invändningar som Philips gjort, om de kan upptas till sakprövning, på ett allvarligt sätt skulle kunna påverka den effektiva och snabba handläggningen av ärenden inom ramen för denna förordning.
- 266 Sökanden anser, med stöd av De'Longhi, att den berörs direkt och personligen av hänskjutandebeslutet och att dess talan såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet följaktligen kan upptas till sakprövning.

Förstainstansrättens bedömning

- 267 Kommissionen har genom sin invändning om rättegångshinder inte bestridit att hänskjutandebeslutet är ett beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Däremot har kommissionen hävdats att talan inte kan upptas till sakprövning med motiveringen att sökanden inte har kunnat visa sig vara direkt och personligen berörd av detta beslut.

268 Förstainstansrätten erinrar om att det anges i artikel 230 fjärde stycket EG att "[v]arje fysisk eller juridisk person får på samma villkor väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom".

269 Sökanden är inte hänskjutandebeslutets adressat, eftersom kommissionen riktar detta beslut till den medlemsstat som framställt en begäran om hänskjutande i enlighet med artikel 9.2 i förordning nr 4064/89. Under dessa förhållanden skall det undersökas om sökanden är direkt och personligen berörd av nämnda beslut.

— Det direkta intresset

270 Kommissionen har genom sin invändning om rättegångshinder hävdad att hänskjutandebeslutet visserligen ger upphov till rättsverkningar för den berörda medlemsstaten, men inte för tredje man. Nämnda beslut förutbestämmer nämligen inte det slutliga beslut i sakfrågan som kommer att fattas av de franska konkurrensmyndigheterna angående de aspekter på koncentrationen som anförtrots dem. Endast detta beslut kan enligt kommissionens åsikt påverka sökandens konkurrenssituation på de berörda marknaderna i Frankrike.

271 Kommissionen har således bestridit att hänskjutandebeslutet berör sökanden direkt och personligen.

272 Enligt fast rättspraxis gäller följande. För att en gemenskapsåtgärd direkt skall beröra en enskild sökande skall den vidtagna gemenskapsåtgärden direkt inverka på den berörda partens rättsliga ställning, ha en rent automatisk karaktär när den

genomförs och endast följa av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler tillämpas (se, bland annat, domstolens dom av den 5 maj 1998 i mål C-386/96 P, Dreyfus mot kommissionen, REG 1998, s. I-2309, punkt 43, och förstainstansrättens dom av den 22 november 2001 i mål T-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie mot kommissionen, REG 2001, s. II-3367, punkt 47).

- 273 Så är särskilt fallet när mottagarnas möjlighet att inte följa gemenskapsrätten är rent teoretisk, eftersom det inte råder något tvivel om att de är villiga att dra de slutsatser som är förenliga med rättsakten (domstolens dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkterna 8—10, och domen i det ovannämnda målet Dreyfus mot kommissionen, punkt 44).
- 274 Det skall i förevarande mål följaktligen kontrolleras om hänskjutandebeslutet kan ge upphov till direkta och automatiska rättsverkningar för sökanden eller om tvärtom nämnda verkningar är en följd av det beslut som antas av de franska konkurrensmyndigheterna efter hänskjutande.
- 275 Förstainstansrätten finner, i likhet med kommissionen, att hänskjutandebeslutet inte direkt kan påverka sökandens konkurrenssituation på de berörda marknaderna i Frankrike. Kommissionen har nämligen inte uttalat sig i godkännandebeslutet med avseende på hänskjutandebeslutet om koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden vad gäller dess verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike. Kommissionen har i stället hänskjutit undersökningen av denna fråga till de franska konkurrensmyndigheterna som begärt detta den 7 december 2001. Enligt artikel 9.3 första stycket b i förordning nr 4064/89 ankommer det på de franska myndigheterna att undersöka koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike i enlighet med denna statskonkurrenslagstiftning. De enda skyldigheter som de franska konkurrensmyndigheterna åläggs genom förordning nr 4064/89 i detta avseende är dels att de enligt artikel 9.6 skall fatta beslut senast fyra månader efter kommissionens hänskjutande, dels att de enligt artikel 9.8 endast får ”vidta sådan åtgärder som

är absolut nödvändiga för att säkerställa eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga”. Eftersom dessa skyldigheter emellertid inte på ett precist och säkert sätt är avgörande för den undersökning som görs av de franska konkurrensmyndigheterna i sak, finner förstainstansrätten att hänskjutandebeslutet inte direkt kan påverka sökandens konkurrenssituation på de berörda marknaderna i Frankrike, eftersom det endast är det slutliga beslut som antas av de franska konkurrensmyndigheterna som kan ha en sådan verkan.

276 Detta visar emellertid inte att hänskjutandebeslutet inte direkt berör sökanden. Frågan huruvida tredje man är direkt berörd av en gemenskapsrättsakt som inte är riktad till honom skall nämligen bedömas med utgångspunkt i föremålet för nämnda rättsakt. Ett hänskjutandebeslut har inte till föremål ett uttalande om verkningarna av koncentrationen på de berörda marknader som är föremål för hänskjutandet, utan ett överlåtande av ansvaret för undersökningen av vissa aspekter av koncentrationen till de nationella myndigheter som begärt detta för att dessa skall fatta beslut med tillämpning av sin nationella konkurrensrätt. Med hänsyn till detta syfte är det i förevarande mål inte relevant att hänskjutandebeslutet inte direkt påverkar sökandens konkurrenssituation på de berörda marknaderna i Frankrike.

277 För att kunna bedöma om sökanden är direkt berörd av hänskjutandebeslutet, skall det endast kontrolleras om nämnda beslut, i den mån det syftar till att hänskjuta undersökningen av en del av koncentrationen till de franska konkurrensmyndigheterna, har direkta och automatiska rättsverkningar för sökanden.

278 Det skall i detta avseende erinras om att enligt artiklarna 1.1 och 22.1 i förordning nr 4064/89 är nämnda förordning i princip endast tillämplig på koncentrationer med gemenskapsdimension såsom de definieras i artikel 1.2 och 1.3 i nämnda förordning. Enligt artikel 21.2 första stycket i förordning nr 4064/89, skall medlemsstaterna i princip inte tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationer med gemenskapsdimension.

- 279 I förevarande mål avslutade dock kommissionen, samtidigt som den hänsköt undersökningen av vissa aspekter av ifrågavarande koncentration till de franska konkurrensmyndigheterna, det förfarande för tillämpning av förordning nr 4064/89 som inleddes genom anmälan av det avtal i vilket SEB:s partiella förvärv av tillgångar tillhörande Moulinex, genom att den slog fast att villkoren för hänskjutande i artikel 9.2 a i nämnda förordning var uppfyllda, det vill säga att "en koncentration hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på en marknad inom medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad". När kommissionen enligt artikel 9.3 första stycket b i förordning nr 4064/89 har konstaterat att det föreligger en sådan avgränsad marknad och ett sådant hot, skall den hänskjuta hela ärendet rörande en koncentration med gemenskapdimension eller delar av detta till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter för att denna stats nationella konkurrenslagstiftning skall tillämpas.
- 280 Härav följer att det hänskjutandebeslut som är föremål för denna talan får till följd dels att en tillämpning av förordning nr 4064/89 är utesluten på den del av koncentrationen som är föremål för hänskjutandet, dels att denna del av koncentrationen kontrolleras uteslutande av de franska konkurrensmyndigheterna vilka fattar sitt beslut i enlighet med nationell konkurrensrätt.
- 281 Förstainstansrätten finner att hänskjutandebeslutet härigenom påverkar sökandens rättsliga ställning.
- 282 Samtidigt som kriterierna för bedömningen av ifrågavarande koncentrations rättsenlighet samt det förfarande och de eventuella sanktionsåtgärder som är tillämpliga på koncentrationen fastställs i hänskjutandebeslutet genom hänskjutandet för tillämpning av nationell konkurrensrätt, förändrar det sökandens rättsliga ställning genom att det fråntar denne möjligheten att koncentrationens rättsenlighet undersöks av kommissionen med avseende på förordning nr 4064/89 (se analogt domen i det ovannämnda målet *Assicurazioni Generali och Unicredito* mot kommissionen, punkterna 37—44).

- 283 Den kontroll av en koncentration som utövas på grundval av nationell lagstiftning, kan dock inte likställas i fråga om räckvidd och verkningar, med den kontroll som utövas av kommissionen i enlighet med förordning nr 4064/89 (förstainstansrättens dom av den 24 mars 1994 i mål T-3/93, Air France mot kommissionen, REG 1994, s. II-121, punkt 69; svensk specialutgåva, volym 15, s. II-121).
- 284 Vidare får beslutet, genom att det innebär att det förfarande som föreskrivs i förordning nr 4064/89 avslutas, till följd, att tredje parter fråntas de processuella rättigheter som de tillerkänns enligt artikel 18.4 i förordning nr 4064/89 och som de skulle ha kunnat använda sig av för det fall att kommissionen hade inlett etapp 2.
- 285 Kommissionen hindrar slutligen genom nämnda beslut tredje parter från att göra gällande det rättsliga skydd som de tillerkänns genom fördraget. Genom att hänskjuta undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike till de franska konkurrensmyndigheterna som fattar sitt beslut i enlighet med nationell konkurrensrätt fråntar kommissionen tredje parter deras möjlighet att vid ett senare tillfälle inför förstinstansrätten bestrida de bedömningar som de nationella myndigheterna med stöd av artikel 230 EG kommer att göra på denna punkt. Om det inte hade skett något hänskjutande skulle kommissionens bedömningar däremot ha kunnat göras till föremål för ett sådant bestridande.
- 286 Eftersom hänskjutandebeslutet följaktligen får till verkan att sökanden fråntas möjligheten att åberopa förordning nr 4064/89 och de processuella rättigheter som anges där till förmån för tredje man samt det rättsliga skydd som föreskrivs genom fördraget, finner förstainstansrätten att hänskjutandebeslutet kan påverka sökandens rättsliga ställning.
- 287 Förstainstansrätten finner att denna påverkan är direkt eftersom beslutet inte kräver någon ytterligare genomförandeåtgärd för att hänskjutandet skall vara verkningsfullt. Eftersom hänskjutandebeslutet antas av kommissionen har hänskjutandet omedelbar verkan för den berörda medlemsstaten som härigenom

blir behörig att bedöma den del av koncentrationen som är föremål för hänskjutande i enlighet med den nationella konkurrensrätten.

- 288 Det skall härutöver erinras om att det enligt artikel 9.2 i förordning nr 4064/89 var de franska myndigheterna som begärde av kommissionen att den skulle hänskjuta undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike. Under dessa förhållanden var det uteslutet att de franska myndigheterna inte skulle agera i enlighet med hänskjutandebeslutet, vilket nu har bekräftats i förevarande mål genom att de franska konkurrensmyndigheterna den 8 juli 2002 antog sitt slutliga beslut om de hänskjutna aspekterna av koncentrationen.
- 289 Förstainstansrätten finner följaktligen att hänskjutandebeslutet direkt berör sökanden.
- 290 Någon annan bedömning görs inte på grund av den omständigheten, vilken har betonats av kommissionen, att sökanden skulle kunnat väcka talan mot den nationella myndighetens beslut genom att använda sig av interna rättsmedel och i förekommande fall därvid begära ett hänskjutande för förhandsavgörande i enlighet med artikel 234 EG. Den omständigheten att det eventuellt finns interna rättsmedel som gör det möjligt att väcka talan vid nationell domstol kan inte utesluta möjligheten att, på grundval av artikel 230 EG, direkt i gemenskapsdomstolarna bestrida lagligheten av ett beslut som en gemenskapsinstitution har antagit (dom av den 24 mars 1994 i det ovannämnda målet Air France mot kommissionen, punkt 69).

— Det personliga intresset

- 291 Förstainstansrätten erinrar om att andra rättssubjekt än dem som ett beslut riktas till endast kan göra gällande att de är personligen berörda om beslutet angår dem

på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer (se, bland annat, domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223; svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, och av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Union de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkt 36).

292 Kommissionen har i förevarande mål inte bestridit att sökanden är personligen berörd av godkännandebeslutet. Det är nämligen utrett att sökanden för närvarande är en av de främsta konkurrenterna till parterna i koncentrationen på ifrågavarande marknader. I skäl 32 i godkännandebeslutet omtalas således sökanden, tillsammans med SEB, Moulinex, Bosch, Braun och De'Longhi som en av de aktörer som har ett brett sortiment av produkter från sektorn små elektriska hushållsapparater och som är närvarande på marknaderna i hela Europa. Kommissionen gör vidare sin bedömning av koncentrationen flera gånger i godkännandebeslutet, bland annat i skälen 51, 57, 65 och 75, med särskild hänsyn till sökanden ställning. Sökanden har slutligen deltagit på ett aktivt sätt i det enda administrativa förfarande som ledde till att godkännandebeslutet antogs och givit uttryck för synpunkter som kan ha påverkat den bedömning som kommissionen gjorde av koncentrationen och de åtaganden som föreslogs för att lösa de konkurrensproblem som uppstått till följd av denna.

293 Kommissionen har emellertid gjort gällande att dessa faktorer, även om de kan särskilja sökanden inom ramen för dess talan såvitt avser ogiltigförklaring av godkännandebeslutet, inte är relevanta vid prövningen av huruvida talan kan upptas till sakprövning såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet.

294 Denna åsikt kan inte godtas.

- 295 Eftersom sökanden med hänsyn till ovan anförda utredda omständigheter är personligen berörd av godkännandebeslutet, finner förstainstansrätten att om ärendet inte hade hänskjutits skulle sökanden ägt rätt att inom ramen för en talan om ogiltigförklaring baserad på artikel 230 EG bestrida de bedömningar som kommissionen gjort av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike.
- 296 Det bör i detta hänseende understrykas att även om kommissionen har påstått att sökandens ställning på de berörda marknaderna i Frankrike inte behandlas i godkännandebeslutet, har kommissionen däremot inte hävdats att sökanden inte skulle vara en av de aktuella och främsta konkurrenterna till parterna i koncentrationen på nämnda marknader. Kommissionen har för övrigt uttryckligen angivit i skäl 34 i hänskjutandebeslutet att sökanden hade det största produktsortimentet på de berörda marknaderna i Frankrike efter parterna i koncentrationen. I deras begäran om hänskjutande har likaledes de franska myndigheterna uttalat att varumärket Philips är det "främsta" konkurrerande varumärket till SEB och Moulinex i Frankrike.
- 297 Eftersom hänskjutandebeslutet har till följd att sökanden fråntas möjligheten att inför förstainstansrätten bestrida de bedömningar som den skulle ägt rätt att bestrida om det inte hade skett något hänskjutande, finner förstainstansrätten att nämnda hänskjutandebeslut berör sökanden personligen på samma sätt som sökanden skulle ha berörts av godkännandebeslutet om ärendet inte hade hänskjutits (se, analogt, domstolens dom av den 26 november 1996 i mål C-68/95, T. Port, REG 1996, s. I-6065, punkt 59).
- 298 Följaktligen skall sökanden betraktas som personligen berörd av hänskjutandebeslutet.

— Slutsats

- 299 Det följer av det ovan anförda att sökanden är direkt och personligen berörd av hänskjutandebeslutet.
- 300 Sökanden äger därför rätt att bestrida nämnda besluts rättsenlighet på grundval av artikel 230 EG.

b) Huruvida ansökan uppfyller formkraven i rättegångsreglerna

Parternas argument

- 301 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB noterat att Philips trots sin avsikt att väcka denna talan och begära skyndsam handläggning med tillämpning av artikel 76a i rättegångsreglerna inte vid något tillfälle begärde en kopia (eller en icke sekretessbelagd version) av hänskjutandebeslutet från kommissionen. Denna försumlighet från sökandens sida ledde till att den talan som väcktes var behäftad med fel, eftersom ansökan i strid med artikel 44.4 i rättegångsreglerna inte åtföljs av den rättsakt som ifrågasätts genom talan.

- 302 Kommissionen har vid förhandlingen som svar på en fråga från förstainstansrätten på denna punkt bekräftat att den framställt en invändning om formella rättsgångshinder på grund av denna brist i ansökan.

Förstainstansrättens bedömning

- 303 I enlighet med artikel 21 andra stycket i stadgan för domstolen, som enligt artikel 44.4 i rättegångsreglerna är tillämplig på förfarandet vid förstainstansrätten, skall ansökan åtföljas i förekommande fall av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad.

- 304 Det är i förevarande mål utrett att hänskjutandebeslutet inte bifogats ansökan.

- 305 Det skall emellertid framhållas för det första att det inte förskrivs i rättegångsreglerna att underlåtenheten att till ansökan bifoga den omtvistade rättsakten automatiskt leder till att den inte kan upptas till sakprövning. Det föreskrivs endast i artikel 44.4 i rättegångsreglerna att ansökan ”i förekommande fall” skall åtföljas av den omtvistade rättsakten. Vidare anges i artikel 44.6 i rättegångsreglerna att om ansökan inte uppfyller kraven i artikel 44.3—5, skall justitiesekreteraren fastställa en skälig frist för sökanden, så att denne kan rätta ansökan. Löper fristen ut utan att sökanden har avhjälpit bristen, skall rätten besluta huruvida underlåtelserna att iakttaga dessa formföreskrifter medför att talan inte kan prövas. I förevarande fall har dock inte justitiesekreteraren anmodat sökanden att inkomma med de nämnda handlingarna.

- 306 För det andra skall noteras att även om sökanden har vitsordat, i sina svar på de skriftliga frågorna från förstainstansrätten, att den inte begärde någon kopia av hänskjutandebeslutet från kommissionen, har den vid förhandlingen åberopat en skrivelse i vilken den framställde en sådan begäran, som svar på vilken

kommissionen till sökanden, den 7 februari 2002, översände en kopia av godkännandebeslutet, men inte av hänskjutandebeslutet. Kommissionen har inte bestridit detta påstående. Dock har kommissionen själv vitsordat vid förhandlingen att om en sådan begäran skett och om den avslagits av kommissionen, skulle underlåtenheten att bifoga hänskjutandebeslutet inte kunna anses innebära att ansökan var bristfällig i formellt avseende.

- 307 Följaktligen skall den invändning om rättegångshinder som framställts av kommissionen på denna punkt ogillas.

c) Slutsats angående talans upptagande till sakprövning

- 308 Det följer av det ovan anförda att talan såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet kan upptas till sakprövning.

Prövning i sak

- 309 Sökanden har anfört fyra grunder för ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet. Den första grunden avser åsidosättande av de principer som ligger till grund för artikel 9 i förordning nr 4064/89. Den andra grunden baseras på att kommissionen på ett oskäligt sätt skulle ha underlåtit att tillämpa den praxis som skapats inom ramen för artikel 9 i förordning nr 4064/89. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 6.1 c och artikel 6.2 i förordning nr 4064/89, såtillvida att hänskjutandebeslutet utgör ett ingrepp i godkännandebeslutet. Den fjärde grunden baseras på bristfällig motivering eller åsidosättande av principen om god förvaltnings sed.

310 Sökanden har preciserat, som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten, att punkt 87 i ansökan, med titeln ”missbruk av makt och ansvar enligt förordning nr 4064/89”, inte utgjorde en särskild grund utan endast var avsedd att utgöra en sammanfattning av de fyra föregående grunderna. Följaktligen skall inte denna punkt i ansökan behandlas som en särskild grund.

a) Den första och den andra grunden som avser dels åsidosättande av de principer som ligger till grund för artikel 9 i förordning nr 4064/89, dels oskälig underlåtenhet att tillämpa den praxis som skapats inom ramen för nämnda bestämmelse

Pärternas argument

311 Sökanden har för det första med stöd av De’Longhi hävdats att trots ordalydelsen i artikel 9.3 i förordning nr 4064/89 — som antyder att om kriteriet i artikel 9.2 har uppfyllts är kommissionen fri att själv handlägga ärendet eller att hänskjuta den relevanta delen av ärendet till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten — är denna valfrihet som kommissionen förfogar över inte obegränsad.

312 Sökanden har uppmärksammat att rådet och kommissionen gjorde följande uttalande i samband med att förordning nr 4064/89 antogs (och ändrades):

”... när en viss marknad utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden, bör förfarandet för hänskjutande i artikel 9 endast tillämpas i undantagsfall. Det finns skäl för att den grundläggande principen skall vara att en koncentration som skapar eller förstärker en dominerande ställning på en väsentlig del av den

gemensamma marknaden måste förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden. Rådet och kommissionen anser att en sådan tillämpning av artikel 9 bör begränsas till att avse fall där medlemsstatens konkurrensintressen annars inte kan skyddas i tillräcklig utsträckning.” ("Kontroll av företagskoncentrationer inom Europeiska unionen", Europeiska kommissionen, Bryssel-Luxemburg, 1998, s. 54.)

- 313 Sökanden anser i förevarande mål att inget tyder på att Frankrikes intressen inte skulle kunna skyddas i tillräckligt hög grad på något annat sätt än genom ett hänskjutande till de franska myndigheterna.
- 314 I detta avseende har sökanden först understrukit att kommissionen inte har uppgivit i godkännandebeslutet (skäl 27) att de strukturella karaktäristika för de olika nationella produktmarknader som berörs i förevarande fall var olika och, vidare, att kommissionen nyligen i flera ärenden har visat att den var kapabel att åtgärda konkurrensproblem som uppstått på den franska marknaden (se exempelvis ärende nr COMP/M.2283 — Schneider/Legrand av den 10 oktober 2001, och ärende nr COMP/M.1628 — TotalFina/Elf av den 9 februari 2000).
- 315 Sökanden har för det andra påstått att kommissionen i hänskjutandebeslutet underlåtit att tillämpa sin fasta praxis eftersom situationen på de nationella marknader som berörs i förevarande mål inte i strukturellt avseende skiljer sig åt från den som råder på andra marknader.
- 316 Sökanden har anmärkt att eftersom varumärkena är nyckeln till framgång på alla nationella marknader i alla medlemsstater och SEB/Moulinex varumärkesportfölj saknar medtävlare på alla nationella marknader, är den enda aspekt av de franska marknaderna som kan avgränsa dem från andra marknader att de ger anledning till högst allvarliga tvivel i konkurrens hänseende, vilket är en fråga om grad snarare än karaktär. Sökanden har gjort gällande att detta inte kan utgöra ett giltigt skäl till partiellt hänskjutande.

317 Sökanden har däremot anfört att de frågor som ger anledning till så allvarliga tvivel på ett stort antal nationella marknader som är fallet i detta mål inte borde delas upp, eftersom detta endast skulle äventyra en konsekvent bedömning av ärendet och genomförandet av effektiva korrigerande åtgärder. Som exempel har sökanden hänvisat till ärende *Carnival Corporation/P & O Princess*, i vilket kommissionen förklarade följande:

”Kommissionen har redan noggrant vägt argumenten för och emot ett sådant hänskjutande, i synnerhet det faktum att *Royal Caribbeans* konkurrerande bud på *P & O Princess* håller på att undersökas i Förenade kungariket. Eftersom det dock framgick av kommissionens egen preliminära undersökning att *Carnivals* planerade affär väckte farhågor för konkurrensen också i andra medlemsstater, anser kommissionen att det under rådande omständigheter är lämpligare att inte splittra upp ärendet och att inte undersöka det parallellt i Europa.” (Presskommuniké av den 11 april 2002, IP/02/552.)

318 *De’Longhi* har under förhandlingen betonat att det förfarande för hänskjutande som införts genom artikel 9 i förordning nr 4064/89 utgör ett avsteg från principen om kommissionens exklusiva behörighet i fråga om koncentrationer med gemenskapsdimension. *De’Longhi* har hävdad att med risk för att annars nödgas konstatera att det finns en allvarlig lucka i det gemensamma systemet för kontroll av koncentrationer bör denna bestämmelse tolkas på ett sådant sätt att förfarandet för hänskjutande inte inverkar menligt på en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten och på effektiviteten i de korrigerande åtgärder som vidtas av kommissionen för att säkerställa ett system med en konkurrens som inte är snedvriden i Europeiska unionen. Långt ifrån att bevisa att kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning visar enligt *De’Longhi* den omständigheten att kommissionen, när villkoren i artikel 9.2 a är uppfyllda, enligt artikel 9.3 första stycket antingen själv kan handlägga ärendet eller hänskjuta det till de nationella myndigheterna, tvärtom att kommissionen är skyldig att tillämpa förfarandet för hänskjutande med försiktighet eftersom det i artikel 9.3 första stycket inte föreskrivs någon skyldighet att hänskjuta ärendet.

319 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att talan inte kan bifallas på denna grund.

Förstainstansrättens bedömning

- 320 Det skall inledningsvis erinras om att enligt artikel 9.2 i förordning nr 4064/89 kan hänskjutande ske i två olika fall.
- 321 I det första fall som anges i artikel 9.2 a måste den berörda medlemsstaten visa i sin begäran om hänskjutande att "en koncentration hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på en marknad inom medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad". I artikel 9.3 första stycket i förordning nr 4064/89 föreskrivs att "[o]m kommissionen med hänsyn till marknaden för ifrågavarande varor och tjänster och den geografiska referensmarknaden... anser att det föreligger en sådan avgränsad marknad och ett sådant hot", skall den antingen i enlighet med bestämmelsen i punkt a, "själv handlägga ärendet för att upprätthålla eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga", eller punkt b, "hänskjuta hela ärendet eller delar av detta till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter för att denna stats nationella konkurrenslagstiftning skall tillämpas".
- 322 I det andra fallet skall enligt artikel 9.2 b medlemsstaten i sin begäran om hänskjutande visa "att en koncentration påverkar konkurrensen på en marknad inom medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad och som inte utgör någon väsentlig del av den gemensamma marknaden". I artikel 9.3 andra stycket anges att "[i] sådana fall där en medlemsstat underrettar kommissionen om att en koncentration påverkar konkurrensen på en avgränsad marknad på dess territorium som inte utgör någon väsentlig del av den gemensamma marknaden, skall kommissionen hänskjuta hela ärendet eller de delar av detta som har anknytning till den berörda marknaden, om kommissionen anser att en sådan avgränsad marknad påverkas".

- 323 Det är i förevarande fall utrett att de franska myndigheterna begärde ett partiellt hänskjutande av ifrågavarande koncentration för att dess verkningar på de berörda produktmarknaderna i Frankrike skulle undersökas med stöd av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89. Kommissionen konstaterade enligt hänskjutandebeslutet att de villkor som uppställs i denna bestämmelse var uppfyllda och beslutade med tillämpning av artikel 9.3 första stycket b att inte själv handlägga undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike, utan hänskjuta den till de franska konkurrensmyndigheterna som fattar sitt beslut i enlighet med nationell konkurrensrätt.
- 324 Sökanden har genom den första och den andra grunden väsentligen förebrått kommissionen att den genomförde hänskjutandet med åsidosättande av artikel 9 i förordning nr 4064/89. Som svar på en fråga från förstainstansrätten vid förhandlingen bekräftade sökanden att den genom dessa grunder har gjort gällande att hänskjutandebeslutet strider både mot artikel 9.2 a och artikel 9.3 i förordning nr 4064/89.
- 325 I syfte att granska om det finns stöd för dessa grunder skall det för det första undersökas om villkoren för hänskjutande i artikel 9.2 a var uppfyllda i förevarande fall och för det andra om kommissionen tillämpade artikel 9.3 på ett korrekt sätt när den beslutade att hänskjuta undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike till de franska konkurrensmyndigheterna i stället för att själv handlägga denna fråga.
- 326 Vad för det första beträffar iakttagandet av de villkor som uppställs i artikel 9.2 a skall det inledningsvis framhållas att villkoren för hänskjutande i denna bestämmelse har rättslig karaktär och måste tolkas utifrån objektiva kriterier. Av denna anledning skall gemenskapsdomstolarna, med hänsyn såväl till de konkreta omständigheter i målet som de ställs inför, som de tekniska och

komplicerade bedömningar som utförs av kommissionen, utöva en fullständig kontroll vad gäller frågan om huruvida en koncentration omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9.2 a.

327 Förstainstansrätten konstaterar härvidlag att för att en koncentration skall kunna bli föremål för hänskjutande med stöd av artikel 9.2 a måste enligt nämnda bestämmelse två villkor samtidigt vara uppfyllda. För det första måste koncentrationen hota att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på en marknad inom den berörda medlemsstaten. För det andra måste marknaden uppvisa alla kännetecken på en avgränsad marknad.

328 Vad angår det första villkoret skall det slås fast att kommissionen i skäl 41 i hänskjutandebeslutet har dragit slutsatsen att koncentrationen "vid en första anblick hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på marknaderna för försäljning av små elektriska hushållsapparater i Frankrike".

329 Det framgår av hänskjutandebeslutet att kommissionen härvidlag baserar sig på fyra omständigheter:

- Den första faktorn består i att den nya enheten kommer att vara ojämförligt störst på de berörda marknaderna i Frankrike. Enligt skälen 29—32 betonar kommissionen särskilt att parterna kommer att få marknadsandelar som överstiger 60 procent på elva berörda produktmarknader, att den nya enheten kommer att motsvara fyra gånger sin närmaste konkurrent och att vardera parten i koncentrationen redan innehade en mycket betydande ställning före koncentrationen. Enligt kommissionen följer härav att koncentrationen inte är en fusion av två medelstora aktörer som får den främsta platsen i sektorn, utan en påtaglig förstärkning av den redan befintliga ledaren och att den medför att direkta konkurrenter elimineras.

- Den andra faktorn utgörs av det oöverträffade produktsortimentet som den nya enheten har på de berörda marknaderna i Frankrike. I skälen 33—35 framhåller kommissionen särskilt att koncentrationen kommer att göra det möjligt för den nya enheten inte att komplettera sitt sortiment, utan att bli ledande i fråga om alla produkter i det befintliga sortimentet och härigenom stärka sin förhandlingsposition i förhållande till de kunder som är återförsäljare.

- Den tredje faktorn utgörs av den nya enhetens oöverträffade varumärkesinnehav på de berörda marknaderna i Frankrike. I skälen 36—38 framhåller kommissionen särskilt att parterna i koncentrationen innehar sju varumärken, och två av dessa, SEB och Calor, säljs huvudsakligen i Frankrike.

- Den fjärde faktorn slutligen utgörs av den omständigheten att den faktiska och potentiella konkurrensen är otillräcklig i Frankrike. Kommissionen konstaterar i huvudsak i skälen 39—41 att hindren för inträde kommer att påtagligt förstärkas med hänsyn till den nya enhetens storlek på samtliga berörda marknader i Frankrike, dess produktsortiment och varumärkesinnehav.

330 Förstainstansrätten finner, och det har för övrigt inte bestridits, att dessa faktorer kan visa att koncentrationen hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning på de berörda marknaderna i Frankrike i den mening som avses i artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89. Det var följaktligen med rätta som kommissionen fann i hänskjutandebeslutet att det förelåg ett sådant hot. Det första villkoret för hänskjutande som finns angivet i artikel 9.2 a skall därför anses vara uppfyllt.

331 Det skall därefter undersökas om även det andra villkoret om att det skall finnas en avgränsad marknad var uppfyllt.

- 332 Det skall i detta avseende framhållas att det enligt artikel 9.3 första stycket i förordning nr 4064/89, som citeras ovan i punkt 10, är kommissionen som avgör om det finns en avgränsad marknad ”med hänsyn till marknaden för ifrågavarande varor och tjänster och den geografiska referensmarknaden enligt definitionen i punkt 7”.
- 333 Det följer således av artikel 9.3 första stycket, jämförd med artikel 9.7 i förordning nr 4064/89, att kommissionen när den skall avgöra om en medlemsstat utgör en avgränsad marknad i den mening som avses i artikel 9.2 i sagda förordning måste ta hänsyn till de kriterier som uttalas i artikel 9.7 i förordningen, vilka särskilt utgörs av de berörda varornas och tjänsternas beskaffenhet och egenskaper, eventuella hinder för inträde på marknaden, konsumentpreferenser, väsentliga skillnader i företagens marknadsandelar eller betydande prisskillnader mellan områdena.
- 334 Det har dock i förevarande fall redan konstaterats att det inom ramen för prövningen av yrkandet om ogiltigförklaring av godkännandebeslutet inte har bestridits att de berörda produkterna hänför sig till avgränsade nationella marknader.
- 335 Således uppger kommissionen i skäl 22 i hänskjutandebeslutet att den för att kunna dra slutsatsen att det fanns avgränsade nationella marknader ”särskilt tog hänsyn till att i) marknadsandelarna är heterogena beroende på såväl medlemsstat som produktkategori, ii) marknadspenetrationen varierar i hög grad på de olika marknaderna, iii) prisnivåerna kan skilja sig åt avsevärt beroende på de nationella marknaderna och [dessutom har] olika utvecklingstendenser, iv) affärsstrategierna och marknadsföringsstrategierna är nationella för att hänsyn skall kunna tas till konsumenternas särart och preferenser, v) logistikens struktur är nationell, vi) distributionens struktur är nationell och de olika distributionskanalernas relativa betydelse (storskalig distribution, specialiserade kedjor,

varuhus m.m.) varierar mycket beroende på medlemsstat, och vii) relationerna mellan kunder och leverantörer [främst skapas] på nationell basis, även när det gäller internationellt etablerade koncerner inom den storskaliga distributionen”.

- 336 Förstainstansrätten finner att genom dessa kriterier har det i enlighet med artikel 9.7 i förordning nr 4064/89 styrkts att konkurrensvillkoren på de berörda marknaderna i varje medlemsstat, även Frankrike, ”skiljer sig påtagligt” från dem som råder på de berörda marknaderna i de övriga medlemsstaterna.
- 337 Vad beträffar de berörda marknaderna i Frankrike framgår det vidare av skäl 20 i hänskjutandebeslutet att det enligt de franska myndigheterna råder specifika konkurrensvillkor på dessa marknader på grund av ”i) den nya enhetens mycket stora marknadsandelar i Frankrike och mindre marknadsandelar i de övriga länderna medan nivån på importen och de låga transportskostnaderna hade bort göra dem mer homogena, ii) det oöverträffade varumärkesinnehav som den nya enheten kommer att få vilket skapar specifika hinder för inträde på den franska marknaden, samt iii) en specifik distributionsstruktur kring storskalig distribution i Frankrike till skillnad mot övriga länder samt leveransavtal som fortfarande ingås på nationell nivå”.
- 338 I beaktande av dessa faktorer kan sökanden knappast med fog hävda att de berörda marknaderna i Frankrike inte uppvisar strukturella skillnader i jämförelse med marknaderna i de övriga medlemsstaterna Den omständigheten att den nya enheten kommer att inneha en större marknadsandel i Frankrike än i de övriga medlemsstaterna, att hindren mot inträde på marknaden är påtagliga och att återförsäljningen i detaljhandelsledet av de berörda produkterna väsentligen äger rum via den storskaliga distributionen, kan tillerkänna de berörda marknaderna i Frankrike en konkurrensstruktur som skiljer sig från den som råder i de övriga medlemsstaterna.

- 339 Sökanden har vidare uttryckligen medgivit att de berörda marknaderna i Frankrike skiljer sig från marknaderna i de övriga medlemsstaterna genom att de ger anledning till "högst allvarliga tvivel" i konkurrenshänseende. I motsats till vad sökanden har hävdad, kan en sådan skillnad som inte har med konkurrensens karaktär utan med dess intensitet att göra avgränsa medlemsstaten i den mening som avses i artikel 9.2 i förordning nr 4064/89. Bland de kriterier som nämns i artikel 9.7 som hänvisas till i artikel 9.3 första stycket finns uttryckligen kriteriet "väsentliga skillnader i företagens marknadsandelar mellan det berörda området och angränsande områden".
- 340 Av samtliga dessa skäl finner förstainstansrätten att de berörda marknaderna i Frankrike är avgränsade i den mening som avses i artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89. Eftersom det andra villkoret för hänskjutande som uppställs i nämnda bestämmelse är uppfyllt var det följaktligen med rätta som kommissionen bedömde att ifrågavarande koncentration kunde göras till föremål för ett hänskjutande med tillämpning av artikel 9.3 första stycket.
- 341 Förstainstansrätten skall emellertid för det andra kontrollera om kommissionen, när den hänsköt undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike till de franska konkurrensmyndigheterna, verkligen tillämpade denna bestämmelse på ett riktigt sätt. Såsom De'Longhi nämligen med rätta har understrukt föreligger enligt artikel 9.3 första stycket ingen skyldighet för kommissionen att hänskjuta undersökningen av koncentrationen till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemstaten om den anser att villkoren för hänskjutande är uppfyllda. Kommissionen kan nämligen även besluta att själv handlägga ärendet.
- 342 Det framgår i detta avseende av artikel 9.3 första stycket att kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den skall göra detta val. Emellertid är, såsom kommissionen själv har vitsordat i sitt svaromål, detta utrymme för skönsmässig bedömning inte obegränsat. I artikel 9.3 första

stycket a föreskrivs nämligen att kommissionen kan besluta att själv handlägga ärendet ”för att upprätthålla eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga”. Vidare föreskrivs i artikel 9.8 att den berörda medlemsstaten ”endast [får] vidta sådana åtgärder som är absolut nödvändiga för att säkerställa eller upprätthålla en effektiv konkurrens på marknaden i fråga”.

343 Det framgår av dessa bestämmelser att även om kommissionen genom artikel 9.3 första stycket i förordning nr 4064/89 tillerkänns ett omfattande skön när den beslutar huruvida en koncentration skall hänskjutas, kan den inte besluta att verkställa hänskjutandet om, vid tidpunkten för prövningen av den begäran om hänskjutande som ingivits av den berörda medlemsstaten, ett antal klara och samstämmiga indicier visar att nämnda hänskjutande inte kan åstadkomma att en effektiv konkurrens upprätthålls eller återupprättas på de berörda marknaderna.

344 Förstainstansrätten finner följaktligen att den kontroll som utförs av gemenskapsdomstolarna av om kommissionen använt sig av sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett korrekt sätt, när den beslutat om huruvida en koncentration med avseende på artikel 9.3 och 9.8 i förordning nr 4064/89 skall hänskjutas eller ej, måste begränsas till en granskning av huruvida kommissionen, utan att göra sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning, kunde anse att ett hänskjutande till de behöriga nationella konkurrensmyndigheterna skulle göra det möjligt att upprätthålla eller återupprätta en effektiv konkurrens på den berörda marknaden, på ett sådant sätt att det inte var nödvändigt att kommissionen själv handlade ärendet.

345 I förevarande mål finner förstainstansrätten att de franska konkurrensmyndigheterna, i motsats till kommissionen som inte godkände ifrågavarande koncentration förrän efter erbjudandet om åtaganden avseende varumärket Moulinex, genom beslut av den 8 juli 2002 godkände nämnda koncentration vad gäller dess verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike utan att ålägga åtaganden, varvid de stödde sig på teorin om ”företagskonkurser”.

- 346 Det bör emellertid erinras om att en rättsakts lagenlighet måste bedömas vid tidpunkten för dess antagande. Det är således inte nödvändigt i förevarande mål att uttala sig om huruvida de franska konkurrensmyndigheternas beslut är förenligt med kommissionens godkännandebeslut, i vilket tillämpningen av teorin om "företagskonkurser" uttryckligen förkastas i skäl 41, för att det skall kunna kontrolleras om kommissionen på ett korrekt sätt använde sig av det utrymme för skönsmässig bedömning som den tillerkänns genom artikel 9.3 första stycket i förordning nr 4064/89. Det behöver enbart fastställas om kommissionen vid den tidpunkt då den antog hänskjutandebeslutet gjorde en riktig bedömning när den ansåg att nämnda hänskjutande skulle kunna göra det möjligt att upprätthålla eller återupprätta en effektiv konkurrens på de berörda marknaderna.
- 347 Härvidlag bör dock framhållas, och detta har inte bestridits av sökanden, att den berörda medlemsstaten förfogar över specifik lagstiftning om kontroll av företagskoncentrationer samt särskilda myndigheter som har till uppgift att säkerställa dess genomförande under överinseende av nationell domstol. Vidare har de franska myndigheterna i begäran om hänskjutande identifierat vilka konkurrensproblem som uppstår till följd av koncentrationen på de berörda marknaderna i Frankrike.
- 348 Under dessa förhållanden finner förstainstansrätten att kommissionen rimligen kunde anse att de franska konkurrensmyndigheterna i sitt efter hänskjutande fattade beslut skulle vidta åtgärder som skulle kunna göra det möjligt att upprätthålla eller återställa en effektiv konkurrens på de berörda marknaderna. Detta äger sin giltighet, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, i än högre grad eftersom de berörda produkterna hänför sig till avgränsade nationella marknader och hänskjutandet till de franska konkurrensmyndigheterna därför inte kunde utgöra ett ingrepp i godkännandebeslutet eller de åtaganden som godtas genom detta.
- 349 Den omständighet som betonats av sökanden, och vid förhandlingen av De'Longhi, nämligen att hänskjutandet till de franska konkurrensmyndigheterna skulle få till följd att undersökningen av koncentrationen splittrades upp och att det fanns risk för att bedömningen av den inte skulle bli konsekvent, föranleder inte förstainstansrätten att göra någon annan bedömning.

350 En sådan splittrad bedömning är förvisso inte önskvärd med hänsyn till principen om "en enda kontroll" som förordning nr 4064/89 baseras på och enligt vilken kommissionen har exklusiv behörighet att undersöka koncentrationer med gemenskapsdimension. Det kan inte förnekas att ett systematiskt hänskjutande av koncentrationer med gemenskapsdimension som rör produkter som hänför sig till avgränsade nationella marknader skulle kunna urholka principens betydelse. I sitt svaromål har kommissionen till och med uppgivit att i ett fall som förevarande mål där varje medlemsstat utgör en avgränsad nationell marknad, skulle kommissionen kunna bli föranledd att hänskjuta undersökningen av en koncentration till alla medlemsstater som begär det.

351 Rådet och kommissionen har emellertid vid tidpunkten för antagandet av förordning nr 4064/89 enligt den ovan i punkt 312 citerade förklaringen understrukit att "en sådan tillämpning av artikel 9 bör begränsas till att avse fall där medlemsstatens konkurrensintressen annars inte kan skyddas i tillräcklig utsträckning".

352 I motsats till vad kommissionen har hävdad i samband med denna talan förblir dessa förklaringar relevanta sedan förordning nr 4064/89 ändrades genom förordning nr 1310/97. De ändringar som gjordes genom förordning nr 1310/97 rör i stort sett inte villkoren för hänskjutande i artikel 9.2 a, vilka i huvudsak är oförändrade sedan förordning nr 4064/89 antogs, utan de rör villkoren för hänskjutande enligt artikel 9.2 b, som inte är föremål för prövning i förevarande mål. I den grönbok som föregick antagandet av förordning nr 1310/97 (kommissionens grönbok om översyn av koncentrationsförordningen KOM(96) 19 slutlig av den 31 januari 1996), erinrar kommissionen om det syfte som eftersträvas med hänskjutandeförfarandet i följande ordalag:

"94 "Kommissionen anser att eventuella ändringar i artikel 9 särskilt att tröskelvärdena inte sänks, bör vara begränsade så att inte den ömtåliga balansen mellan de befintliga bestämmelserna om hänskjutande störs eller fördelarna med principen om en enda kontroll upphävs. En för frekvent

användning av artikel 9 skulle kunna minska företagens rättssäkerhet och borde förmodligen kopplas till en harmonisering av huvuddragen hos de nationella systemen för kontroll av företagskoncentrationer.”

- 353 Rådet anger likaledes i skäl 10 i förordning nr 1310/97 att ”[genom reglerna om hänskjutande] skyddas medlemsstaternas konkurrensintressen på ett lämpligt sätt och rättssäkerheten och principen om en enda kontroll (’one stop shop’) beaktas”.
- 354 Förstainstansrätten finner att dessa förklaringar klart utvisar att de i artikel 9.2 a och b i förordning nr 4064/89 angivna villkoren för hänskjutande måste ges en strikt tolkning så att hänskjutanden av koncentrationer med gemenskapsdimension till nationella myndigheter begränsas till att ske i undantagsfall.
- 355 Eftersom kommissionen, såsom slagits fast ovan, genom artikel 9.2 och 9.7 i förordning nr 4064/89 ges möjlighet att hänskjuta undersökningen av en koncentration till de nationella myndigheterna när det är fråga om avgränsade nationella marknader, finner förstainstansrätten att risken för att koncentrationer av gemenskapsdimension i ett stort antal fall blir föremål för en splittrad analys som utgör ett hot mot principen om en enda kontroll finns inbyggd i hänskjutandeförfarandet, ssom det för närvarande är utformat i förordning nr 4064/89.
- 356 I motsats till vad De’Longhi dock har gjort gällande ankommer det inte på förstainstansrätten, även om det sker inom ramen för kontrollen av kommissionens användning av det utrymme för skönsmässig bedömning som den har

med stöd av artikel 9.3 första stycket i förordning nr 4064/89, att ersätta lagstiftaren för att fylla igen de luckor som eventuellt kan finnas i den mekanism för hänskjutande som infördes genom artikel 9 i nämnda förordning.

357 Även den av sökanden påstådda omständigheten, enligt vilken kommissionen i förevarande mål inte skulle ha följt sin tidigare praxis på området, vilket kommissionen för övrigt uttryckligen har vitsordat i sina svar på förstainstansrättens skriftliga frågor, saknar relevans eftersom den praxis som följs i hänskjutandebeslutet och som är föremål för denna talan iakttas inom den rättsliga ram som fastställs i artikel 9 i förordning nr 4064/89, särskilt artikel 9.2 a och b och 9.3 första stycket. Vad gäller det faktum att kommissionen skulle ha avslagit det av Förenade kungariket begärda hänskjutandet i samband med koncentrationen Carnival/P & O med motiveringen att det är lämpligare ”att inte splittra upp ärendet och att inte undersöka det parallellt i Europa”, skall det också avvisas som irrelevant eftersom de berörda marknaderna i detta ärende var annorlunda beskaffade än de marknader som är aktuella i förevarande mål.

358 Det följer således av ovan förda resonemang dels att de villkor för hänskjutande som anges i artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 var uppfyllda i detta fall, dels att kommissionen tillämpade artikel 9.3 första stycket i nämnda förordning på ett riktigt sätt när den hänsköt undersökningen av koncentrationens verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike till de franska konkurrensmyndigheterna.

359 Följaktligen kan talan inte bifallas vare sig på den första eller den andra grunden.

b) Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 6.1 c och artikel 6.2 i förordning nr 4064/89 såvitt hänskjutandebeslutet utgör ett ingrepp i godkännandebeslutet

Parternas argument

- 360 Sökanden har med stöd av De'Longhi gjort gällande att kommissionen genom hänskjutandebeslutet fråntas varje möjlighet att ingripa om de franska myndigheterna godtar åtagandena — eller till och med godtar förvärvet villkorslöst — vilket leder till att de av kommissionen godtagna åtagandena omintetgörs och/eller att de allvarliga konkurrensproblem som finns i Frankrike inte helt och hållet undanröjs.
- 361 Med hänsyn till de extremt stora marknadsandelarna och SEB/Moulinex solida varumärkesinnehav i Frankrike är sökanden av den åsikten att det enda lämpliga åtagandet är att tvinga SEB att överlåta varumärket Moulinex till en konkurrent för användning på den franska marknaden. Varje annat åtagande av mindre omfattning skulle enligt sökanden omintetgöra åtagandena i förhållande till de nio övriga medlemsstaterna och skulle inte leda till att de allvarliga konkurrensproblem som uppstår på den franska marknaden genom koncentrationen mellan SEB och Moulinex kan åtgärdas.
- 362 Sökanden anser i synnerhet att ett åtagande av det slag som godtagits av kommissionen för andra nationella marknader inte skulle utgöra en tillräcklig och adekvat åtgärd därför att även om SEB kunde finna en ekonomiskt livskraftig konkurrent som ville ha en licens avseende varumärket Moulinex för en begränsad tidsperiod, räcker aldrig en period av fem plus tre år för att konsumenternas märkestrohet skall övergå från det välkända varumärket Moulinex till konkurrentens varumärke.

363 Slutligen har sökanden noterat att kommissionen genom att godta möjligheten att omförhandla åtagandena efter det att förfarandet i Frankrike avslutats, inte endast har överlätit det primära ansvaret för ärendet till dessa myndigheter utan även har skapat en allvarlig risk för att den slutliga lösning som den franska ministern väljer i efterhand kan påverka de åtaganden som redan har gjorts av SEB beträffande de övriga medlemsstaterna. Även om de franska myndigheterna var skyldiga att vidta korrigerande åtgärder som var mer långtgående än dem som godtagits av kommissionen i fråga om de övriga medlemsstaterna, skulle SEB kunna begära att dessa åtaganden omförhandlades såsom varande motstridiga eller överdrivna.

364 De'Longhi har under förhandlingen betonat att det, med hänsyn till att det förfarande för hänskjutande som infördes genom artikel 9 i förordning nr 4064/89 utgör ett avsteg från principen om kommissionens exklusiva behörighet vad gäller koncentrationer med gemenskapsdimension, ankommer på kommissionen att tillämpa detta förfarande med försiktighet och fasthet. Således anser De'Longhi för det första att kommissionen skulle ha kunnat samråda med den nationella myndigheten i förväg. För det andra har De'Longhi anfört att kommissionen skulle ha kunnat inleda etapp 2 vad beträffar de aspekter av koncentrationen som inte är föremål för hänskjutandet för att kunna behålla möjligheten att samarbeta med de franska konkurrensmyndigheterna. För det tredje, slutligen, har De'Longhi påstått att, eftersom artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 endast tillåter hänskjutande om koncentrationen hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning, kommissionen, genom att anta hänskjutandebeslutet på grundval av denna bestämmelse, med nödvändighet uteslöt möjligheten för de franska konkurrensmyndigheterna att kunna godkänna koncentrationen med stöd av teorin om "företagskonkurser", eftersom denna teori avser den situation där en koncentration inte är orsak till att en sådan dominerande ställning skapas eller förstärks (domstolens dom av den 31 mars 1998 i de förenade målen C-68/94 och C-30/95, Frankrike m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-1375, punkt 110).

365 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att talan inte kan bifallas på denna grund.

Förstainstansrättens bedömning

- 366 Det skall inledningsvis preciseras att i den mån sökanden genom denna grund har förebrått kommissionen att den enligt de åtaganden som godtagits i godkännandebeslutet har föreskrivit en möjlighet att omförhandla åtagandena efter det att förfarandet inför de franska konkurrensmyndigheterna avslutats, har förstainstansrätten redan i samband med prövningen av talan såvitt avser ogiltigförklaring av godkännandebeslutet beslutat att inte godta denna anmärkning.
- 367 Genom denna grund har sökanden emellertid även åberopat den omständigheten att ett partiellt hänskjutande av koncentrationen till de franska konkurrensmyndigheterna kan ge upphov till motstridande beslut utan möjlighet till ingripande från kommissionens sida.
- 368 Förstainstansrätten erinrar i detta avseende om vad den slog fast inom ramen för prövningen av den invändning om rättegångshinder som framförts av kommissionen, nämligen att kommissionen genom att hänskjuta undersökningen av vissa aspekter av ifrågavarande koncentration till de franska konkurrensmyndigheterna med stöd av artikel 9.2 a och artikel 9.3 första stycket i förordning nr 4064/89 avslutade förfarandet för tillämpning av förordning nr 4064/89 och överlämnade ärendet till de franska konkurrensmyndigheterna för att de skulle fatta sitt beslut i enlighet med nationell konkurrensrätt.
- 369 Enligt artikel 9 i förordning nr 4064/89 åläggs de franska konkurrensmyndigheterna skyldigheter vid utövandet av sina befogenheter, det vill säga dels att enligt punkt 6 i denna bestämmelse måste fatta beslut senast fyra månader efter kommissionens hänskjutande, dels att de enligt punkt 8 endast får "vidta sådana åtgärder som är absolut nödvändiga för att säkerställa eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga".

- 370 Vidare skall det erinras om att medlemsstaterna i enlighet med artikel 10 EG skall vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner och de skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås.
- 371 Så länge de franska konkurrensmyndigheterna iakttar dessa bestämmelser är de dock fria att besluta i sak angående den koncentration som hänskjutits till dem på grundval av en egen undersökning som utförs med tillämpning av nationell konkurrensrätt.
- 372 Följaktligen hade kommissionen i motsats till vad De'Longhi har hävdad ingen som helst skyldighet att, i syfte att undvika att motstridiga beslut fattades, i förväg samråda med de franska konkurrensmyndigheterna. Eftersom kommissionen genom antagandet av hänskjutandebeslutet avslutade förfarandet för tillämpning av förordning nr 4064/89 vad gäller de aspekter av koncentrationen som var föremål för hänskjutandet och överlät den exklusiva behörigheten att undersöka dessa till de franska konkurrensmyndigheterna som fattar sitt beslut i enlighet med nationell rätt, fråntogs den härigenom all behörighet att behandla dessa aspekter. Kommissionen kan således inte tillåtas att ingripa i de franska konkurrensmyndigheternas beslutsprocess.
- 373 Likaledes i motsats till vad De'Longhi har gjort gällande hade inte kommissionen någon skyldighet att inleda etapp 2 vad beträffar de aspekter av koncentrationen som inte är föremål för hänskjutandet för att kunna behålla möjligheten att samarbeta med de franska konkurrensmyndigheterna. Så snart kommissionen konstaterar att de åtgärder som de anmälade parterna föreslår under fas 1 är tillräckliga för att skingra alla allvarliga tvivel beträffande koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden, kan den nämligen i enlighet med artikel 6.2 i förordning nr 4064/89 godkänna koncentrationen i slutet av etapp 1 utan att inleda etapp 2. Även om kommissionen hade beslutat att inleda etapp 2 såvitt gäller de aspekter av koncentrationen som inte är föremål för hänskjutandet skulle den, såsom ovan har uppgivits, i vart fall varit fråntagen all behörighet

att behandla de till de nationella myndigheterna hänskjutna aspekterna, eftersom kommissionen genom hänskjutandebeslutet överlät denna behörighet till de franska konkurrensmyndigheterna.

374 Slutligen har De'Longhi felaktigt hävdats att den omständigheten att hänskjutandebeslutet baseras på artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 hindrade de franska konkurrensmyndigheterna från att godkänna koncentrationen med stöd av den så kallade teorin om företagskonkurser.

375 För att kunna genomföra ett hänskjutande med stöd av artikel 9.2 a är kommissionen förvisso skyldig att konstatera att koncentrationen i fråga hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning. Genom att godkänna koncentrationen med stöd av den så kallade teorin om företagskonkurser ansåg de franska konkurrensmyndigheterna med nödvändighet och i överensstämmelse med domstolens rättspraxis (domen i det ovannämnda målet Frankrike m.fl. mot kommissionen, punkt 110) att denna koncentration i fråga om sina verkningar på de berörda marknaderna i Frankrike inte kunde vara orsak till att en dominerande ställning skapas eller förstärks.

376 I likhet med vad som understrukits i samband med prövningen av den av kommissionen framställda invändningen om rättegångshinder, är inte syftet med hänskjutandebeslutet att ett avgörande i sak skall ske i frågan om koncentrationens förenlighet med marknaden utan att denna prövning skall hänskjutas till de nationella myndigheter som ingivit en begäran om hänskjutande, för att dessa i enlighet med artikel 9.3 första stycket b skall fatta ett beslut med tillämpning av nationell rätt. Genom antagandet av detta hänskjutandebeslut avslutade kommissionen förfarandet för tillämpning av förordning nr 4064/89 avseende de aspekter av koncentrationen som var föremål för hänskjutandet och överlämnade den exklusiva kompetensen för denna prövning till de franska konkurrensmyndigheterna.

377 Följaktligen kan inte kommissionen inom ramen för en prövning av villkoren för hänskjutande i artikel 9.2 a, utan risk för att artikel 9.3 första stycket b förloras

sin mening, ägna sig åt en undersökning av huruvida koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden som kan binda de berörda nationella myndigheterna i sakfrågan. Kommissionen skall i stället inskränka sig till att kontrollera om, vid första påseendet och på grundval av uppgifter som den förfogar över vid tidpunkten för bedömningen av huruvida begäran om hänskjutandet är välgrundad, den koncentration som är föremål för begäran om hänskjutande hotar att skapa eller förstärka en dominerande ställning på de berörda marknaderna.

378 Det måste dock slås fast att varken sökanden eller De'Longhi har bestridit att koncentrationen hotade att skapa en dominerande ställning på de berörda marknaderna i Frankrike. De franska myndigheterna har i begäran om hänskjutande för att motivera hänskjutandet utförligt redogjort för de talrika skälen till att koncentrationen kunde anses hota att skapa eller förstärka en dominerande ställning på dessa marknader.

379 Under rådande omständigheter kan kommissionen, såsom förstainstansrätten redan har funnit vid prövningen av den första och den andra grunden, inte klandras för att den, vid första påseendet och på grundval av de uppgifter som den förfogade över vid tidpunkten för bedömningen av det välgrundade i begäran om hänskjutande, drog slutsatsen i skäl 41 i hänskjutandebeslutet att det förelåg ett sådant hot. Det saknar härvidlag betydelse att de franska konkurrensmyndigheterna efter att ha gjort en fördjupad undersökning baserad på nationell rätt kom fram till slutsatsen att koncentrationen inte utgjorde ett sådant hot, eftersom deras undersökning hade ett annat föremål än den undersökning som genomfördes av kommissionen.

380 Visserligen kan det, med avseende på de faktiska omständigheterna i detta mål och i synnerhet innehållet i de franska konkurrensmyndigheternas beslut av den 8 juli 2002, visa sig önskvärt att de medlemsstater som begär hänskjutande åläggs strängare åtaganden genom förordning nr 4064/89 för att motstridiga beslut skall kunna undvikas. Det ankommer emellertid inte på förstainstansrätten såsom den redan har slagit fast vid prövningen av den första och den andra grunden att ersätta lagstiftaren för att fylla igen de luckor som eventuellt kan finnas i den mekanism för hänskjutande som infördes genom artikel 9 i nämnda förordning.

- 381 Följaktligen kan förstainstansrätten, mot bakgrund av aktuella förhållanden, inte annat än konstatera att i en situation där vissa delar av ett ärende hänskjuts till nationella myndigheter är risken att dessa myndigheters beslut blir motstridigt eller till och med oförenligt med det beslut som antas av kommissionen inbyggd i den mekanism för hänskjutande som infördes genom artikel 9 i förordning nr 4064/89.
- 382 Under dessa förhållanden kan kommissionen följaktligen inte klandras för att den inte var i stånd att ingripa i de nationella myndigheternas beslutsprocess.
- 383 Om den berörda medlemsstaten underlät att fullgöra de skyldigheter som åligger den enligt artikel 10 EG och artikel 9.6 och 9.8 i förordning nr 4064/89, skulle kommissionen i förekommande fall kunna besluta att väcka talan i enlighet med artikel 226 EG mot medlemsstaten. Enskilda har möjlighet att bestrida ett av nationella myndigheter efter hänskjutande fattat beslut genom de rättsmedel som finns föreskrivna i nationell rätt.
- 384 Det följer av vad som anförts ovan att talan inte kan bifallas på den tredje grunden.

c) Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 253 EG eller, i andra hand, av principen om god förvaltningssed

Parternas argument

- 385 Sökanden har med stöd av De'Longhi påstått att kommissionen genom att inte motivera sitt beslut att tillåta att ärendet hänsköts till de franska myndigheterna åsidosatte artikel 253 EG och i andra hand principen om god förvaltningssed.

- 386 Eftersom en praxis, innebärande att beslut som fattas i enlighet med artikel 9.3 och 9.4 i förordning nr 4064/89 inte offentliggörs, allvarligt försvårar för de berörda (såväl de anmälade parterna som deras konkurrenter) att göra gällande ett adekvat rättsligt skydd mot sådana beslut, borde kommissionen i någon mån ha kompenserat denna brist på klarhet genom att tillhandahålla en redogörelse i det beslut genom vilket den anmälda koncentrationen godtogs och även i pressmeddelandet om beslutet om hänskjutande av skälen till att vissa delar av beslutet inte hänsköts av kommissionen.
- 387 Sökanden har uppmärksammat att avsaknaden av motivering i förevarande fall vad avser hänskjutandefrågan utgör ett avsteg från kommissionens normala praxis (se pressmeddelandena angående de partiella hänskjutandena i ärende nr COMP/M.2389 — Shell/DEA, ärende nr COMP/M.2533 — BP/E.ON, IP/01/1222 och IP/01/1247, och ärende nr COMP/M.2706 — Carnival Corporation/P & O Princess, IP/02/552).
- 388 Kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike och SEB gjort gällande att talan inte kan bifallas på denna grund.

Förstainstansrättens bedömning

- 389 Det bör erinras om att enligt rättspraxis har skyldigheten att motivera ett individuellt beslut till syfte att göra det möjligt för gemenskapsdomstolarna att pröva beslutets laglighet och att ge den berörde tillräckliga upplysningar för att veta om beslutet är välgrundat eller om det eventuellt är behäftat med ett sådant

fel att det är möjligt att ifrågasätta dess giltighet, med tillägget att denna skyldighet beror på rättsaktens art och det sammanhang i vilken den har antagits (se bland annat förstainstansrättens dom av den 11 december 1996 i mål T-49/95, Van Megen Sports mot kommissionen, REG 1996, s. II-1799, punkt 51).

390 Sökanden har enligt ansökan i huvudsak begärt att förstainstansrätten skall slå fast att hänskjutandet inte ges en i rättsligt hänseende tillräcklig motivering i godkännandebeslutet.

391 Eftersom en rättsakts motivering är beroende av dess art anser förstainstansrätten att artikel 253 EG inte kunde medföra någon skyldighet för kommissionen att ange de underliggande motiven till hänskjutandebeslutet därför att godkännandebeslutet inte har till föremål att hänskjuta undersökningen av koncentrationen till de nationella myndigheterna med stöd av artikel 9 i förordning nr 4064/89. Detta äger desto större giltighet som, även om det inte föreskrivs i artikel 9.1 i förordning nr 4064/89 att hänskjutandebeslutet skall delges tredje man, det inte finns något hinder för att sökanden begär en icke sekretessbelagd version av hänskjutandebeslutet från kommissionen för att väcka denna talan. Sökanden har för övrigt utan att motsägas av kommissionen vid förhandlingen på denna punkt hänvisat till en skrivelse som visar att det gjorts en sådan begäran.

392 Vad beträffar påståendet att det i pressmeddelandet om ifrågavarande koncentration saknas en motivering av ifrågavarande hänskjutande räcker det att slå fast att avsaknaden av en sådan motivering saknar relevans eftersom sökanden inte har hävdat att nämnda pressmeddelande innehöll hänskjutandebeslutet. Eftersom pressmeddelandet om ifrågavarande koncentration inte innehåller ett beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 230 EG, kan den inte kritiseras för att den inte innehåller någon motivering av den omtvistade rättsakten.

393 Det skall således prövas om hänskjutandebeslutet, såsom det framställts av kommissionen på förstainstansrättens begäran, har motiverats i tillräcklig omfattning. Sökanden har för övrigt uppgivit vid förhandlingen att, med avseende på att beslutet framställts inom ramen för en processledningsåtgärd, grunden borde förstås på det sättet.

394 Förstainstansrätten erinrar härvidlag om att hänskjutandebeslutet antogs med stöd av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89. Det har redan konstaterats ovan i samband med prövningen av den första och den andra grunden att för att en koncentration skall kunna bli föremål för ett hänskjutande måste två villkor vara uppfyllda. För det första måste koncentrationen hota att skapa eller förstärka en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på en marknad inom den berörda medlemsstaten. För det andra måste marknaden uppvisa alla kännetecken på att utgöra en avgränsad marknad.

395 Det skall därför anses att för att motiveringsskyldigheten i artikel 253 EG skall iakttas måste ett hänskjutandebeslut som antagits med stöd av artikel 9.2 a i förordning nr 4064/89 innehålla en tillräcklig och relevant redogörelse för vilka omständigheter som beaktats vid avgörandet dels av om det föreligger ett hot om att en dominerande ställning kan skapas eller förstärkas, som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt skulle hämmas på en marknad inom den berörda medlemsstaten, dels av om det är fråga om en avgränsad marknad.

396 Vad angår det första villkoret konstaterar förstainstansrätten att det tydligt framgår i skälen 27—41 i hänskjutandebeslutet vilka motiven är till att kommissionen vid en första anblick anser att ifrågavarande koncentration hotar att skapa en dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen påtagligt kommer att hämmas på marknaderna för försäljning av små elektriska hushållsapparater i Frankrike. Dessa motiv är dels att den nya enheten kommer

att vara ojämförligt störst på de berörda marknaderna i Frankrike (skälen 29—32), ha ett oöverträffat produktsortiment (skälen 33—35) och ett överlägset varumärkesinnehav (skälen 36—38), dels att den faktiska och potentiella konkurrensen är otillräcklig (skälen 39—41).

397 Vad gäller det andra villkoret konstaterar förstainstansrätten likaledes att det tydligt framgår, i skäl 22 i hänskjutandebeslutet, vilka motiven är till att kommissionen betraktar de berörda marknaderna i Frankrike som avgränsade nationella marknader. Enligt detta skäl slår kommissionen nämligen fast "att en stor del av parternas kunder och konkurrenter tydligt har uppgivit att det finns nationella marknader för produkterna små elektriska hushållsapparater, särskilt med hänsyn till att i) marknadsandelarna är heterogena beroende på såväl medlemsstat som produktkategori, ii) marknadspenetrationen varierar i hög grad på de olika marknaderna, iii) prisnivåerna kan skilja sig åt avsevärt beroende på de nationella marknaderna och [dessutom har] olika utvecklingstendenser, iv) affärsstrategierna och marknadsföringsstrategierna är nationella för att hänsyn skall kunna tas till konsumenternas särart och preferenser, v) logistikens struktur är nationell, vi) distributionens struktur är nationell och de olika distributionskanalernas relativa betydelse (storskalig distribution, specialiserade kedjor, varuhus m.m.) varierar mycket beroende på medlemsstat, och vii) relationerna mellan kunder och leverantörer [främst skapas] på nationell basis, även när det gäller internationellt etablerade koncerner inom den storskaliga distributionen".

398 Under dessa förhållanden finner förstainstansrätten att hänskjutandebeslutet är tillräckligt motiverat.

399 Vad gäller påståendet om att principen om god förvaltningssed åsidosattes genom att kommissionen gjort sig skyldig till bristfällig motivering, har det redan konstaterats ovan att hänskjutandebeslutet är tillräckligt motiverat. Såvitt sökanden genom detta påstående haft för avsikt att anföra en självständig grund i sak, är det tillräckligt att framhålla att påståendet på intet sätt har belagts i ansökan. Det kan därför inte godtas.

400 Talan kan således inte bifallas på den fjärde grunden.

401 Det följer av det ovan anförda att talan såvitt avser ogiltigförklaring av hänskjutandebeslutet skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

402 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet skall bolaget förpliktas att utöver sin egen rättegångskostnad även ersätta de kostnader som åsamkats kommissionen och intervenienten SEB i enlighet med deras yrkanden.

403 Med tillämpning av artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna skall intervenienten De'Longhi bära sin rättegångskostnad.

404 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall medlemsstater som intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Härav följer att Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**

- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta kommissionens och SEB:s rättegångskostnader.**

- 3) **De'Longhi skall bära sin rättegångskostnad.**

- 4) **Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad.**

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 april 2003.

H. Jung

Justitiesekreterare

K. Lenaerts

Ordförande